

YENİ YILA GİRERKEN:
Noel baba — O kadar çok baca yapmışlar ki, hangisinden gireceğimi şaşırdım!

Beni dinleyiniz!

Yalnız ve yalnız VİTA'yı kullanınız: o kadar ucuz ki!

Grafika

Evet, lezzetli olduğu kadar besleyici ve hazmı kolay yemekler pişirmek için VİTA, emsalsiz ve çok ucuz bir mamuldur.

İmalinde kullanılan birinci nevi iptidaî maddeler sayesinde, VİTA ile kolaylıkla nefis yemekler elde edebilirsiniz.

Bunun içindir ki Türkiyede, VİTA ve yalnız VİTA'yı kullanan ev kadınlarının adedi gittikçe artmaktadır.

Siz de bugünden tezi yok bir deneyiniz: neticeden fevkalâde memnun kalacaksınız çünkü VİTA hem mükemmel, hem de ucuz, çok ucuz bir mamuldur: az bir masrafla her yemeğiniz enfes olur

ViTA 2 veya 5 kiloluk kapalı kutularda ve 17 kiloluk tenekelerde satılır

Vita

ile bütün yemekleriniz daha nefis olur

V.22

Ankara Sigorta

Ölüme, Yangına, Kazaya Karşı

Ankara Sigorta

Rahat, Emin, Korkusuz Bir Hayat!

SAYI : 198 C.: 8 29 ARALIK 1955 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ, MİZAHİ GAZETE ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba

YILBAŞI DUASI

Ulu Tanrım kutlu olsun bin dokuz yüz elli altı,
Affet bizim geçen sene yediğimiz bunca haltı!
Amin!
Ulu Tanrım hiç durmasın demokratik gidişimiz,
Kurdelesiz ve nutuksuz tamam olsun her işimiz!
Amin!
Ulu Tanrım kutlu olsun Menderesin Kabinesi,
Şaşkın kulun Agop gibi demeyelim: Ka bu nesi?
Amin!
Ulu Tanrım zengin etme dünkü cebi delikleri,
Gırtlağına ilmik olsun otomobil lâstikleri!
Amin!
Ulu Tanrım bu yıl artık tamam olsun âyarımız,
Muz yerine beş liraya satılmasın hıyarımız!
Amin!
Ulu Tanrım biraz akıl, biraz insaf et hediye!
Fakir kulun ah etmesin: «Yedek parça» diye diye!
Amin!
Kaptanbaşı fırtınada pusulayı şaşırmasın,
Cebekoy'lar gemisini dalgalardan aşırmasın!
Amin!
Kurulmasın üç günde bir defnelerle süslü taklar,
Gümrüklerden geçmez olsun Kadillaklar, madillaklar!
Amin!
Sen kaçırma ağzımızın ne tadını, ne tuzunu,
Bundan sonra iş başında görmeyelim en uzunu!
Amin!
Ulu Tanrım sen düşürme yolumuzu virajlara,
Gözyaşından su verdirme kurduğumuz barajlara!
Amin!
Ulu Tanrım kutlu olsun bin dokuz yüz elli altı,
Affet bizim geçen sene yediğimiz bunca haltı!
Amin!

Yusuf Ziya ORTAÇ

YENİ YILI İSTİKBAL!.. (Nehar Tüblek)

BİZİM NOEL BABA!..

AKBABA

Sevgili okuyucularının
Yeni yılını kutlar.

— Nedir bu Demokratlardan çektiğimiz Bölükbaşı? Hem iktidarı elimizden aldılar, hem muhalefeti!..

OLUP BİTTİ

Dehşetli yağmur yağıyordu. Gayet güzel bir kadın da otobüs durağında bekliyordu. Hususi arabadaki genç, zınk diye arabasını durdurdu:

— Islanacaksınız, dedi. Buyrun...

Kadın binince işi ilerletti:

— Büyükdereye gidiyorum. İsterseniz sizi de götüreyim. Birkaç gece kalırız...

— Olur. Hiç fena olmaz. Ama önce Taksim'e, apartmana uğrayayım da...

Delikanlı memnun, kadının verdiği adrese gitti. Güzel kadın arabadan inince:

— Nekadar naziksiniz... dedi. Bekleyin biraz. Kocama haber vereyim. O da, birkaç gün Büyükdere'de dinlensek diyordu...

1956 Yılında NELER OLACAK!

Okuyucularımıza, yeni yıl içinde neler olacağını, Anadolu Ajansının haberleri, Radyo Gazetesinin yorumları kadar doğru olarak bildirmek için hiç bir fedakârlıktan kaçınmadık.

Şimdiye kadar vaatlerinin ve kehanetlerinin hiç biri çıkmayan «Pabucu büyük», «Koltuğu büyük», «Burnu büyük» hazretlerine baş vurarak 1956 yılında neler olacağını bildirmelerini rica ettik. Aldığımız cevapları bu sayfada açıklıyoruz.

İÇ POLİTİKADA :

★ Yeni yıl içinde sık sık şu çeşit lâflar duyulacak: «Aslanlarım! Tosunlarım! Siz hepiniz birer aslansınız! Siz eğer isterseniz neler neler yapmazsınız. Ama ben sizi bilirim. Siz iyi, cici, terbiyeli, uslu çocuklarsınız. Kaka sözler söylemezsiniz. Yaramazlık yapmazsınız. Aferin size tontonlarım! Şimdi ben attâya gidiyorum. Size oradan yedek parça, nal mıhı, kahve, horoz şekeri getireceğim. Hadi artık yatıp mışıl mışıl uyuyun paşalarım!»

★ Hamamlarda ve taslarda esaslı hiç bir değişiklik olmıyacaktır. Yalnız hamamın dışı badana edilecek ve taslar kalaylanacaktır.

★ Muhalefet partilerine, radyoları istedikleri zaman serbestçe dinlemek hakkı verilecek ve her çeşit marka radyo satın alma hürriyeti tanınacaktır.

DIŞ POLİTİKADA :

★ Şarkıcı hanımlarımızın ve rakkaselerimizin katıldığı kordiplomatik kına gecelerine hız verilecektir.

★ Elçiliklerimize yabancı dil bilen memurlar gönderilmiyecek, bu suretle yabancılar Türkçeyi öğrenmeğe mecbur olacaklar, dilimiz bütün dünyaya yayılacaktır.

★ Dış siyasetimizde tartışma konusu olan Savarona'nın, mektep gemisi mi, yat mı, midye tarlası mı, hülâsa «ne atılır, ne satılır» ne menem bir matah olduğuna kesin olarak karar verilecektir.

HÜNER NEREDE?

Aşçıları gayet fena yemek yapıyordu. O gün de yemekte misafir vardı. Alelacele, gayet güzel bir hizmetçi kız tutmuşlardı. Kız, mutfaktan, yemeği alırken:

— Aman ne fena kokuyor? diye mırıldandı. Ev sahibi hemen çıkıştı:

— Biliyoruz. Seni süs için tutmadık ya? Misafirler yemeği değil, seni koklıyacaklar!

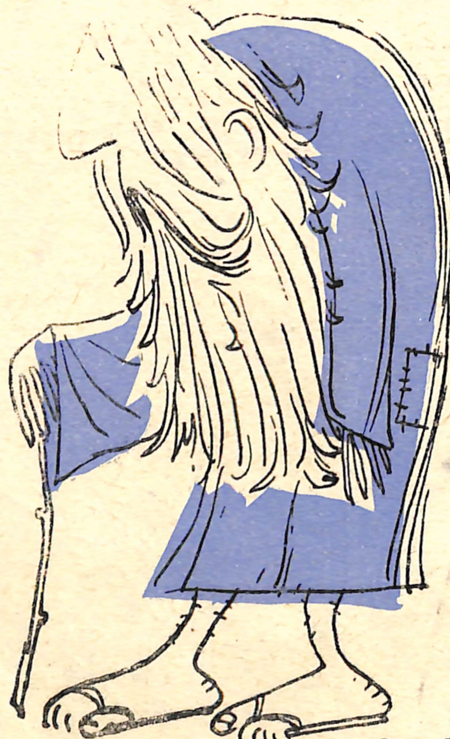
AZ KALSIN...

Yeni evlenmişti. Çok yakın arkadaşları kendisini hararetle tebrik ediyorlardı. Bilhassa Hakkı, öyle candan kutluyordu ki... Nerdeyse damattan çok sevindiğine bükmedilecekti. Nitekim, Rıdvan bunu farketmişti:

— Ne oluyorsun yahu? diye sordu. Bu ne sevinme böyle?

— Nasıl sevinmem birader? dedi öteki. Az daha ben evleniyordum ya bu kızla?

YILBAŞI GECESİ GAZİNOLARDA BİR MASA 1500 LİRA... (Gazeteler)

YIL **BAŞI!..** (Şadi Dinççağ)

FIKRALAR

YILBAŞI İKRAMI

Yine Hilton'da... İçlerinden biri Kayserili olan dört arkadaş, saatlerce içtikleri halde kimse hesabı ödemeğe yanaşmıyordu.. Nihayet Kayserilinin sesi duyuldu:

— Karsun... Hesabı götü. Kaç lire?

— 600 paşam...

Kayserili, kıpkırmızı olarak hesabı ödedi. Arkadaşlar dağıldılar. Bir gün sonraki gazetelerde şu zabıta haberi okundu:

«Yılbaşını şehrimizde geçiren Kayserili bir tüccar, karnından konuşan bir sabıkalı tarafından Hilton'da 600 liralık hesap ödetilmek suretiyle dolandırıldı!»

ÇARESİNİ BULMUŞ

Trende imdat kolu çekilmiş. Katar durmuştu. Sebebini aradılar. Baktılar ki, bir kompartimanda öldürülmüş bir yolcuyla dili tutulmuş bir adam var. Adamı zar zor söylettiler:

— Kim girdi bu kompartımana?

— Hiç kimse...

— E, bu adam kendi kendine ölmedi ya?

— Ben öldürdüm.

— Ya imdat işaretini kim çekti?..

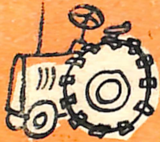
— Onu da ben çektim. Ölüyle yalnız başıma yolculuk etmeğe korktuğum için...

Ümit dünyası!...

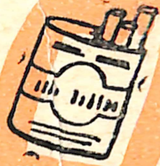
ZİRAATTE :

★ Geçen iki sene içinde, yedek parçasızlıktan tarlalarda çürüyüp kalan traktörler filiz vermeğe, sürmeğe başladığından, bu sene gayet iyi ve bol miktarda traktör mahsulü alınacaktır.

TİCARETTE :

★ Dış seferlerden dönen her gemide Amerikan sigarası, viski, naylon kadın iç çamaşırları gibi kaçak eşya bulunması âdet, anane haline geldiğinden, her yolcunun ve her geminin kaçak olarak getirebileceği eşya miktarı ve cinsi bir tarife ile tesbit edilecektir.

SANAYİDE :

★ Hususî teşebbüsün sıska at, hasta katır ve uyuz eşek etinden salam, janbon ve sosis imali gelişecek, bu suretle gıda sanayiimiz ilerliyecektir.

★ El sanayii de gelişecek, kadınlar geçen senelerden daha fazla kocalarının başlarına çorap öreceklerdir.

EDEBİYATTA :

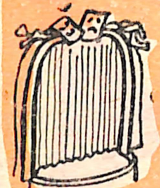
★ Geçen sene «Marikanın donu» isimli bir şiir kitabı çıkaran şair, bu sene «Eleni'nin şeyi» isimli yeni bir şiir kitabı yayınlıyacaktır.

SİNEMADA :

★ 1955 yılı sonunda, çevireceği filmde rol vermek vadiyle evli bir kadını kandırıp yatak odasında uygunsuz vaziyette yakalanan yerli film rejisörü, bu sene yıldız yetiştirme kursuna öğretmen olacaktır.

TİYATRODA :

★ Geçen sene «Ednan Bey Duymasın!» isimli piyesi ile büyük başarı kazanan Muammer Karaca, bu sene «Ednan Bey Duyarsa Duysun!» isimli yeni bir piyes sahneye koyacaktır.

MODADA :

★ Yaz sıcaklarında Avrupa, Amerika dönüşü üstüste iki kürk, altalta beş külot, altı kombinezon giymek modası bu sene de devam edecektir.

★ Kumaş ve terzi fiyatlarının tekrar ayarlanması yüzünden, bu sene çıplaklık modası zarurî olarak memleketimizde de kabul edilecektir.

Yılbaşı KOKTEYLİ

YENİ yılınız kutlu olsun sevgili okuyucularım. Önce size kendimi tanıtayım... Adım Tahsin. Arkadaşlar, orta okulu yirmi sekiz yaşında bitirebildiğim için «Baba Tahsin» derler. İşim? Esaslı hiç bir işe yaramadığım için ne iş olsa yaparım. Şimdilik mizah yazarıyım.

Saat on. Gecenin onu...

Size bir yılbaşı hikâyesi yazmak için masamdayım. Hangi masa? Atıyorum. Mindere bağdaş kurmuşum. Dizimde bir kontrplak, önümde kâğıt, kalem...

Bu hikâye denilen şey, ya insanın başından geçen bir olaydır, ya uydurmadır, ya da başka birinden duyulma.

İnan olsun, yazılmağa değer, okurken sizi güldürecek şöyle tatlı bir yılbaşı geçirmedim. İnsan başından geçmeyen, hiç olmazsa benzerini yaşamadığı bir vak'ayı nasıl uydurur?

Yapabileceğim tek iş kalıyor. Tanınmış mizah yazarlarının yap tığı gibi, başka hikâyelerden apar mak, ya da birkaç hikâyeyi karıştırıp kokteyl bir hikâye yapmak.

Böylece kaç yılbaşı hikâyesi okudum, biliyor musunuz? Tam on sekiz. Okuduğum yılbaşı hikâyeleri az farklarla hep birbiri gibi. Benzer olanlarını çeşitlere ayırdım.

Bir çeşitleri şöyle: Ayrı ayrı iki karı koca var. Birbirlerini tanıyorlar. Kocalar, birbirlerinin karılarına göz koymuşlar. Yılbaşı gecesini fırsat biliyorlar. Yılbaşı balosunda bir masada buluşuyorlar. İki erkek, saat 24 de yeni yıla girerken lâmbaların söndürülmesini kolluyor. Karanlıkta yarı şaşkınlık, yarı dalgınlık, biraz da sarhoşluk numarasiyle birbirlerinin karılarına sarılıp öpecekler. Ondan sonra duruma göre vaziyet alınacak!

Onlar dalgınken birden lâmbalar sönüveriyor. İki erkek el yordamı ile sağı solu araştırıyorlar. Yakaladıkları gibi birbirlerinin karılarını şapur şupur öpüyorlar. Kadınlar bu işe dünden gönülllü, istekli değiller miymiş!..

Bir de lâmbalar yanıyor ki, ne baksınlar?

Bu çeşit hikâyeler buraya kadar hep böyle. Bundan sonra biraz de ğişiyor. Bazılarında erkekler arkadaşının karısı diye kendi karısını öpmemişler mi? Bazılarında da kadınları öpüyoruz diye, iki adam birbirini kucaklayıp iştahla dudak dudağa yapışırlar. Garsonu, kaynanasını öpenler de olur.

Benim okuyucularıma saygım vardır. Elli senedir tekrarlanan bu çeşit bir yılbaşı hikâyesini aparmağa sizlere karşı duyduğum saygı engeldir.

Öbür çeşit yılbaşı hikâyeleri de yılbaşı piyangosu üzerine kurulmuş. Karı koca, radyodan kazanan bilet numaralarını dinlerlerken sevinçten çıldırırlar. Çünkü büyük ikramiye onlara çıkmış, milyoner olmuşlardır. Ziyafet, gezme, tozma, eşe dosta hediyeler... Bir de sabah olur, gazetelere bakarlar ki, büyük ikramiye değil, amorti bile çıkmamış. Meğer spiker numarayı yanlış okumuşmuş da hemen arkasından «affedersiniz» diye düzeltmemiş.

Benim okuyucularıma saygım vardır. Böyle soğuk yılbaşı hikâyelerini beş yüzüncü defa tekrarlamağa da hürmetim engeldir.

Bir çeşitleri de şöyledir: Hastahane, hapishane, meyhane, yatılı okul gibi toplu yerlerde can ciğer beş altı arkadaş:

— Önümüzdeki yılbaşında falan yerde falan saatte buluşalım!..

Diye namus sözü verirler.

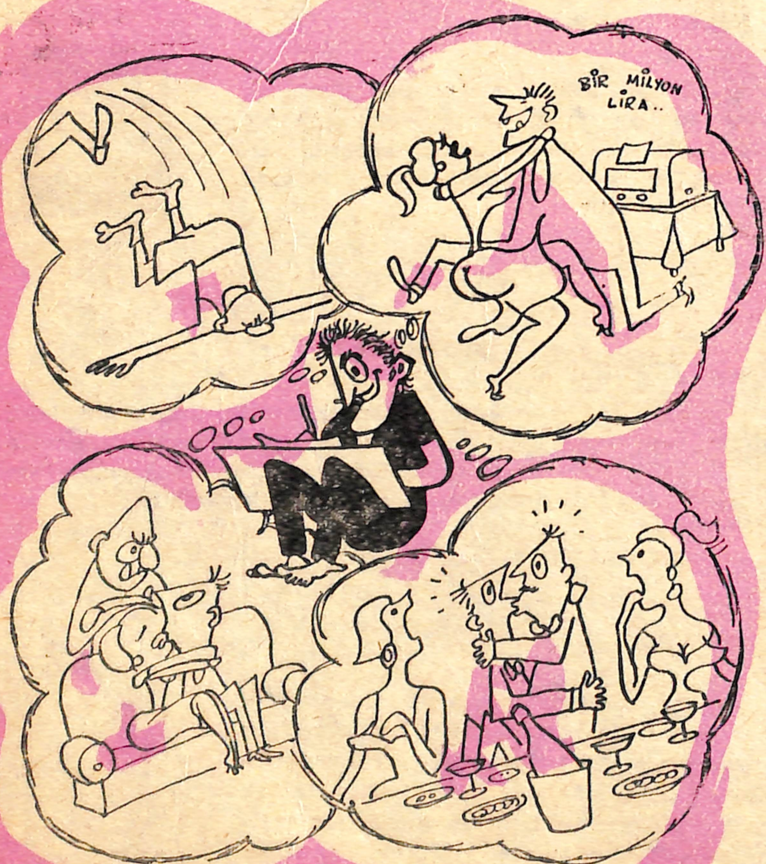
Yılbaşı gelince içlerinden ya biri gider, ya da hiç biri gitmez.

Cılkı çıkmış böyle hikâyeleri de, saygı duyduğum okuyucularımın önüne ısıtıp ısıtıp yeniden süremem.

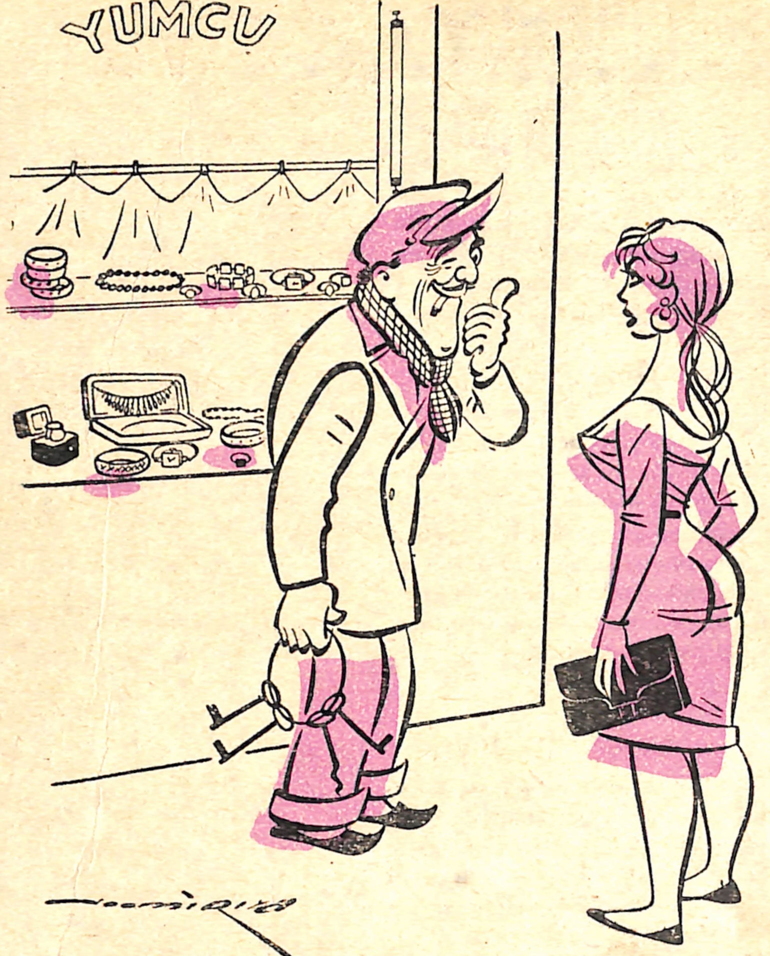
Başka bir çeşidi de, yılbaşı gecesi eğlencelerde, kumarlarda son meteliğine kadar yiyip de parası yetişmeyenlerin, garsonlardan dayak yedikten sonra don gömlek kendilerini ertesi gün sokak aralarında bulanların hikâyesidir.

Bu kadar bayat hikâyeleri bir kere daha tekrarlamaktan utanırım. Vazgeçtim, hayır. Yılbaşı hikâyesi yazmıyacağım sevgili okuyucularım. Eğlenceli bir yılbaşı gecesi yaşayıncıya kadar yazmıyacağım.

B. E. N.

MESLEKLERE GÖRE: AŞIKLAR

— **Hangisini beğendin güzelim?!..**

Bir şeyi yok ki...

F. K. G. nin İstanbul Valiliğinden istifasını haber alır almaz, cayacağını tahmin etmiyen müzmin hastalarından biri, besbelli yine sinir hekimliği yapacak zanniyle hemen evine koşmuştu.

Çalışma odasına, kucağında koskoca bir deve kuşuyle bir şık kadının girdiğini gören F. K. G. istifini bozmadı. O siyasî hayatta daha nelerini görmüştü. Kibar kadın, bir koltuğa kurulup, İstanbul'da pek nâdir görülen hayvanını da kucağına bin güçlükle yatırdıktan sonra, doktor sordu:

— Buyrun, hamfendi, bir derdiniz mi var?

Kadın kırıttı:

— Hayır efendim. Benim bir şeyciğim yok... Ama, baksanıza, kocam ne zamandan beri kendini devekuşu zannediyor!

RÖPORTAJ

Noel Baba TEVKİF EDİLDİ!..

MERYEM Ananın evinden sonra, Noel Babanın evi de memleketimizde bulundu. Turistler hâlâ memleketimize gelip kazıklanmamakta direnirlerse, o zaman bize paçaları sıvayıp Havva anamızla, Âdem Babamızın evini bulmak düşüyor.

Noel Baba hiç bir yılbaşında bizim eve uğramaz. Dağ yürümezse, aptal yürür derler. O bizim eve gelmezse, ben onun evine giderim.

Posta idaremizin çıkardığı Noel Baba pullarının üstündeki resime baka baka, Antalyada bir hayli dolaştıktan sonra, Noel Babanın evini buldum. Kendimi tanıtınca Noel Baba:

— Ben de biraz sonra çocukların hediyelerini dağıtmağa çıkacaktım; iyi ki geldin, dedi.

Hazırlığını yaparken, bir yandan da anlatıyordu:

— Çocukları çok severim. Yılbaşı geceleri evlerin bacalarından girer, fakir çocuklara hediyeler veririm.

— İyi ama Noel Baba, dedim, fakir çocukların hediye falan aldığı yok. Hediyeler hep zenginlere gidiyor.

— Kabahat benim değil, dedi, siz dünyanın tersini yüzüne çevirmişsiniz. Aranıza karışınca benim de tersim dönüyor.

— Makyaj yapmıyorsunuz. Bizim bildiğimiz Noel Babanın göbeğine kadar pamuk sakalları, yine pamuktan uzun bıyıkları, kalın kaşları olur.

— Eyvah!.. Diye bağırdı, demek dünya yüzünde maskara etmediğiniz hiç bir şey kalmadı. Tarihi filmlerdeki artistler gibi demek beni de maskaraya çevirdiniz, öyle mi?

Vakit gelmişti:

— Haydi gidiyoruz. Gözlerini kapa! dedi.

— Zaten kapalı, dedim, açıkgözler, gözümüzü açmağa fırsat mı bırakıyorlar?

Elimden tuttu. Bulutların üstünde uçmağa başladık. Bir apartımanın damına konduk. Tam bacanın yanına gelince karaltılar gördük.

Bir takım adamlar «çift-tek» diye bahse tutuşuyorlar, şöyle konuşuyorlardı:

— Benden çift.

— Benden tek.

— Çift ise ne vereceksin?

— Bir ziyafet. Ya senden?

— Benden de...

Noel Baba:

— Buraya giremeyiz, dedi, ahlâk zabıtası bizden evvel davranmış. Randevu evini basacaklar. Aşağıda uygunsuz vaziyette çiftler var. Memurlar çift mi, tek mi diye müşterek bahis oynıyorlar.

— Benden çift!

Diye bağırdım. Noel Baba elimden tutunca beni havalandırdı.

— Sus! dedi, başımı belâya mı sokacaksın.

Meğer geçen seneki yılbaşında, Noel Babayı da gizli bir evde uygunsuz vaziyette yakalamışlarmış.

Başka bir apartımanın çatısına konduk. Noel Baba:

— Hay aksi şeytan!.. diye söylendi.

— Ne var?

— Baksana... İkinci şube memurlarına. Bacadan girip içerdeki kumarbazları yakalıyacaklar.

Üçüncü apartımanın tam bacasından girerken, içeriden bir feryat yükseldi:

— Poliiis, poliiis!..

— Şey... Kocacığım, Noel baba!..

(Şadi Dinççağ)

— Ne var? diye sordum.

Noel Baba:

— Bir adam karısı ile baldızını doğramış, şimdi de kaynanasını kesiyor, dedi.

Zor kaçtık. Hemen yanındaki apartımana geldik.

Noel Baba:

— Ne olmuş buraya? dedi. Böyle aksilik görmedim.

— Yine ne var?

— Kör müsün?.. Polislere baksana. İçerdeki eroin fabrikasını basacaklar.

Hediye çuvalları, Noel Babanın omuzunda bir türlü bir evin bacasından içeri giremiyorduk. Yeni konduğumuz evin bacasından yukarı bir adam çıkıyordu.

— Bu ne oluyor? diye sordum.

Noel Baba:

— Sus! dedi, galiba kadının kocası geldi. Zanpara bacadan çıkıyor.

Bu sefer ne olursa olsun bir evin bacasından girecektik. Noel Baba:

— Kısmet değil, dedi, buradan da hırsızlar bizden evvel giriyorlar. Görürlerse, elimizdekilerini de alırlar.

Noel Baba fena halde kızmıştı. Damların üstünden caddeye inmiştik. O hiddetle konuşuyordu:

— Bu ne rezalet, bu ne kepazelik!.. Evlerin bacaları, kapılarından çok işliyor. Güven yok mu? Demokrasi nerede? Haniya hürriyet?..

Noel Baba kızdıkça kızmış, gittikçe bağırıyordu:

— Anayasanın tadilini isteriz! Hâkim teminatı isteriz! Çift Meclis isteriz! Üniversite muhtariyeti isteriz! Nisbî seçim isteriz! Bol gıda isteriz! Temiz hava isteriz! Halis süt isteriz!.. Çocuk bahçesi isteriz!..

Noel Baba bağırdıkça etrafımız kalabalık almıştı.

— Yedek parça isteriz! Nal mıhı isteriz!

Bu sırada iki adam Noel Babanın koluna girdi. Bir tanesi sordu:

— On dokuzlardan mısın?

— Hayır!.

— Hangi partidensin?

— Hiç bir partiden değilim.

— Hımmm!.. Anlaşıldı. Biraz bizimle gelin bakalım...

Noel Baba yavaşça kulağıma eğildi, fısıldadı:

— Sen bu çuvalları al, dağıt!.. Benim ne zaman döneceğim pek belli olmaz!

Röportajcı

SEFİL MAHLÛK

Genç bir adam, nefes nefese Cibali karakoluna girdi:

— Siz misiniz komiser Hasan Sabbah? diye sordu. Aman beni tevkif edin. Ben alçağın biriyim.

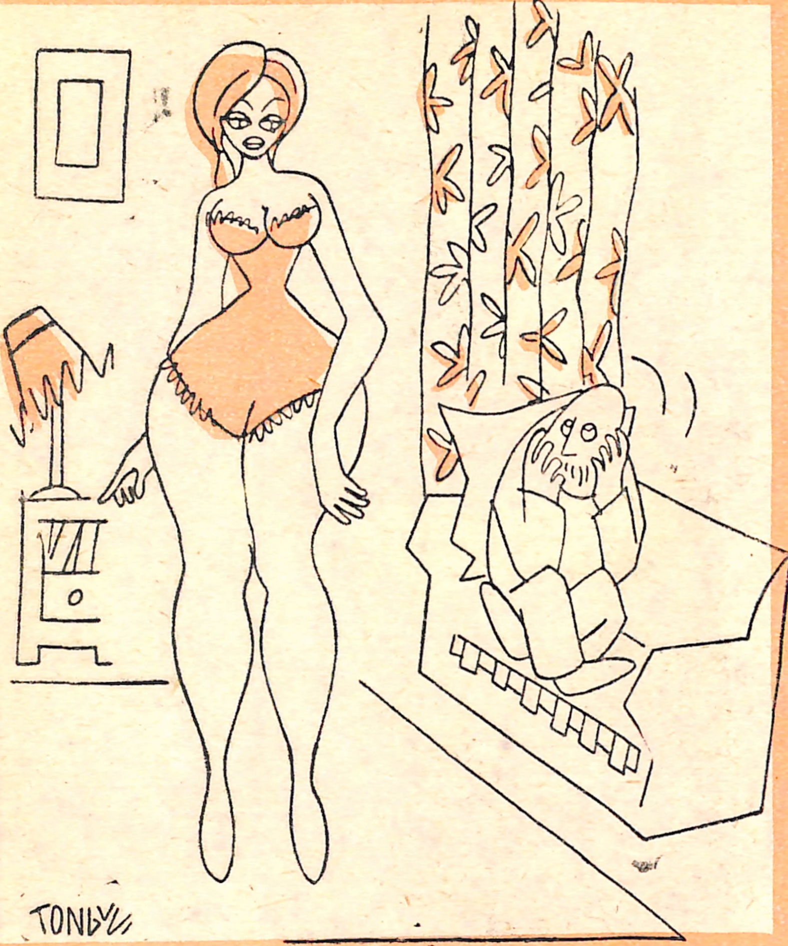
— Neden, ne oldu?

— Kaynanamı zehirlemeğe teşebbüs ettim...

— Ne? Öldü mü kadın?

— Maalesef ölmedi. İşte bunun için ben alçağın biriyim diyorum ya... Tevkif edin beni de, kaynanamın elinden kurtarın...

SOSYETE HANIMLARI ŞİMDİ DE PARTİCİLİĞE HEVES ETTİLER
(Gazeteler)

— Bir türlü anlıyamıyorum karıcığım, şu iktidarın nesini beğeniyorsun!..
(Tonguç Yaşar)

DİKKAT MESELESİ

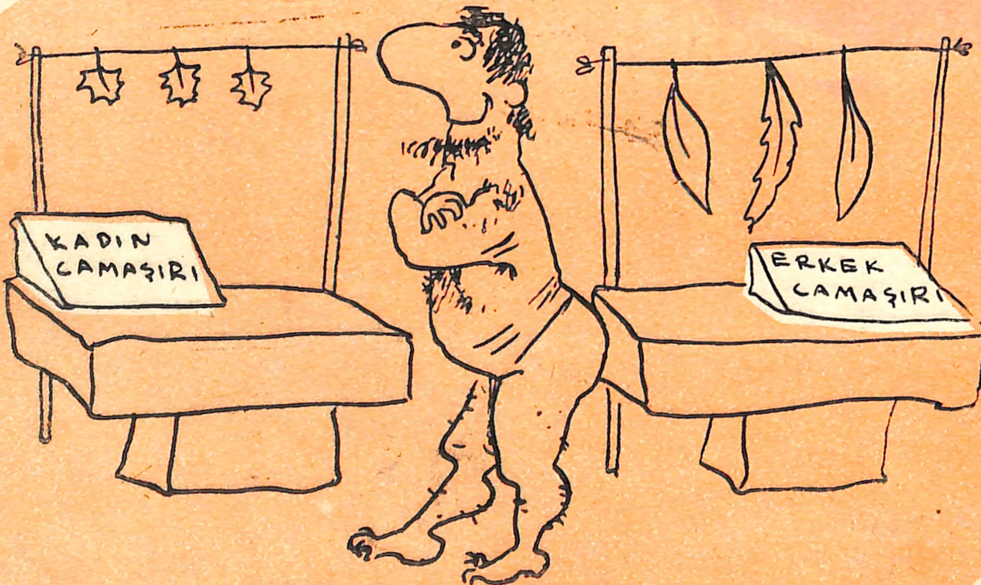
Sabahlara kadar eğlenip, mesut bir yılbaşı geçirdikten sonra evli evine, köylü köyüne deyip dağılmışlardı. Sevimli film yıldızı Neriman Köksal, levend endamiyle apartımanının önüne geldiği sırada yıldırım gibi bir araba geçti. Hususî. Yaşlıca ve sarhoşça bir adama çarptı. Yufka yürekli yıldızımız da ilgilendi. Zabıt, karakol filân, derken komiser Neriman'a sordu:

— Kazayı siz mi gördünüz?

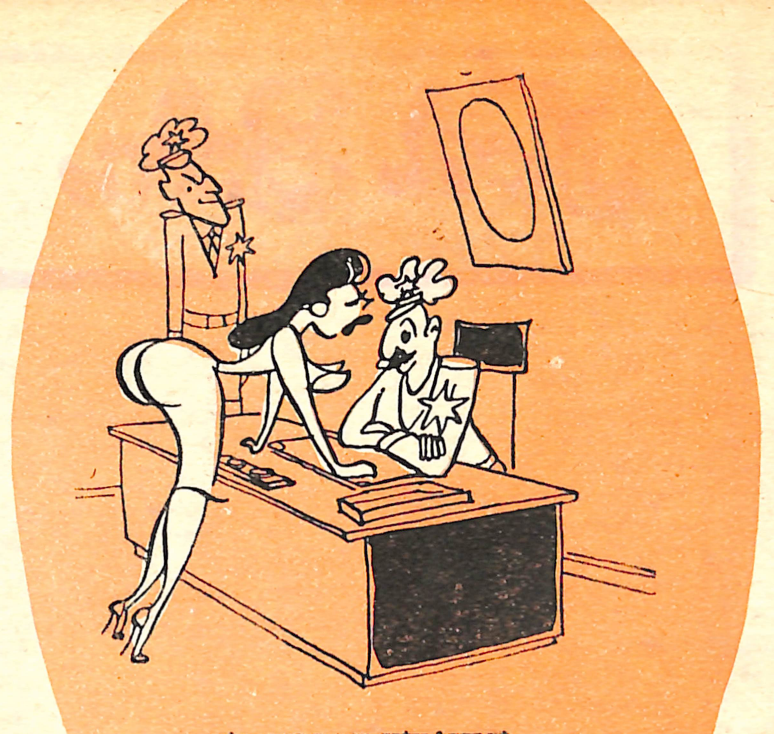
— Evet. Hususi bir arabaydı...

— Numarasına dikkat etmediniz mi?

— Hayır, farkedemedim. Ama arabayı kullanan kadının eşkâlini ancak görebildim: Saçları Audrey Hepburn gibiydi, gözleri Marilyn'e benziyordu. Sarı yollu siyah bir tvit tayyörü vardı. Bluzu kırmızı naylondandı. Dudaklarına da rouge baiser sürmüştü. Kulaklarında sallantılı iki pırlanta küpe, sol elindeki eldivenin üstünde tektaş bir yakut yüzük vardı!

TAŞ DEVRİNDEN İLHAMLAR!..

BİR YILBAŞI HİKÂYESİ:

Keşif Yapsak?..

1956 yılının ilk vukuatı, bir tecavüz hâdisesi idi. Yılın talihi besbelli... Ama ne esrarengiz bir şekilde, haberiniz var mı? Ben, tesadüfen, Taksim karakoluna düşmüştüm de, vakaya şahit oldum:

Sabahın erken saatlerinde, başkomiserin odasına bir kadın girdi. Buna kadın demeğe bin şahit isterdi doğrusu. Bir âfetti bu... Hem nasıl bir âfet... Son moda: üzerinde gecelik zannettiğim bir elbise vardı. Arkadan beline, önünden göbeğine kadar açık. O nefis göğsü, tiril tiril meydanda. Vizon kapını çıkarınca, her şey ayan beyan belirdi. Kırkını devirdiği belli: Tam olgun bir kadındı... Yüzünde en ufak bir yorgunluk alâmeti olmadığı gibi, gözlerinde de yarı sar hoşluktan, yarı mahmurluktan ileri gelme bir baygın bakış ki, değmeğin gitsin... O anda başkomisere acıdım. Çünkü insan olamıyarak, sade vazife ve kanundan ibaret kalmak, böyle bir âfetin karşısında değme babayiğitin harcı değildi.

— Bir şikâyetiniz mi var efendim? diye nezaketle sordu.

— Evet efendim.

— Buyurun, oturun...

Kadın oturdu, iskemleye. Hüviyeti tesbit edildi: Taksimde, Şehit Muhtar caddesinde bilâ numaralı hanede Eleni Entipüfteniyadi... Dul. Mesleği; geliriyle yaşıyan bir güzel!

— Nedir efendim derdiniz?

— Efendim, bu gece bir tecavüze uğradım.

— Nerede?

— Eş dost toplanıp Hilton'da yılbaşı geçiriyorduk...

— Otelde mi oldu vaka?

— Hayir efendim. Benim apartımanda.

— Otelde yılbaşı geçiriyorduk dediniz...

Eleni Entipüfteniyadi, etli ve kabarık dudaklarını, başkomiseri öpecekmiş gibi toplayıp uzatarak:

— Ohi, dedi. Otelden sabaha karşı çıktık. Ma bilmezsiniz ne eğlendik, ne kadar sampanya istik...

— Âfiyet olsun...

— Tesekür ederim. Sonram, tabii azicik nasin derler serhos olmusum... Doğru apartımana geldim yatmağa... O kadar eğlenmistik ki, öyle yorulmustum ki...

— Vah vah...

— Eeeevet efendim. Çok yormus lar kavalyelerimiz bizi... Soyun-

(Şadi Dinççağ)

RÖPORTAJ

Noel Baba TEVKİF EDİLDİ!..

MERYEM Ananın evinden sonra, Noel Babanın evi de memleketimizde bulundu. Turistler hâlâ memleketimize gelip kazıklanmamakta direnirlerse, o zaman bize paçaları sıvayıp Havva anamızla, Âdem Babamızın evini bulmak düşüyor.

Noel Baba hiç bir yılbaşında bizim eve uğramaz. Dağ yürümezse, aptal yürür derler. O bizim eve gelmezse, ben onun evine giderim.

Posta idaremizin çıkardığı Noel Baba pullarının üstündeki resime baka baka, Antalyada bir hayli dolaştıktan sonra, Noel Babanın evini buldum. Kendimi tanıtınca Noel Baba:

— Ben de biraz sonra çocukların hediyelerini dağıtmağa çıkacaktım; iyi ki geldin, dedi.

Hazırlığını yaparken, bir yandan da anlatıyordu:

— Çocukları çok severim. Yılbaşı geceleri evlerin bacalarından girer, fakir çocuklara hediyeler veririm.

— İyi ama Noel Baba, dedim, fakir çocukların hediye falan aldığı yok. Hediyeler hep zenginlere gidiyor.

— Kabahat benim değil, dedi, siz dünyanın tersini yüzüne çevirmişsiniz. Aranıza karışınca benim de tersim dönüyor.

— Makyaj yapmıyorsunuz. Bizim bildiğimiz Noel Babanın göbeğine kadar pamuk sakalları, yine pamuktan uzun bıyıkları, kalın kaşları olur.

— Eyvah!.. Diye bağırdı, demek dünya yüzünde maskara etmediğiniz hiç bir şey kalmadı. Tarihî filmlerdeki artistler gibi demek beni de maskaraya çevirdiniz, öyle mi?

Vakit gelmişti:

— Haydi gidiyoruz. Gözlerini kapa! dedi.

— Zaten kapalı, dedim, açıkgözler, gözümüzü açmağa fırsat mı bırakıyorlar?

Elimden tuttu. Bulutların üstünde uçmağa başladık. Bir apartımanın damına konduk. Tam bacanın yanına gelince karaltılar gördük.

Bir takım adamlar «çift-tek» diye bahse tutuşuyorlar, şöyle konuşuyorlardı:

— Benden çift.

— Benden tek.

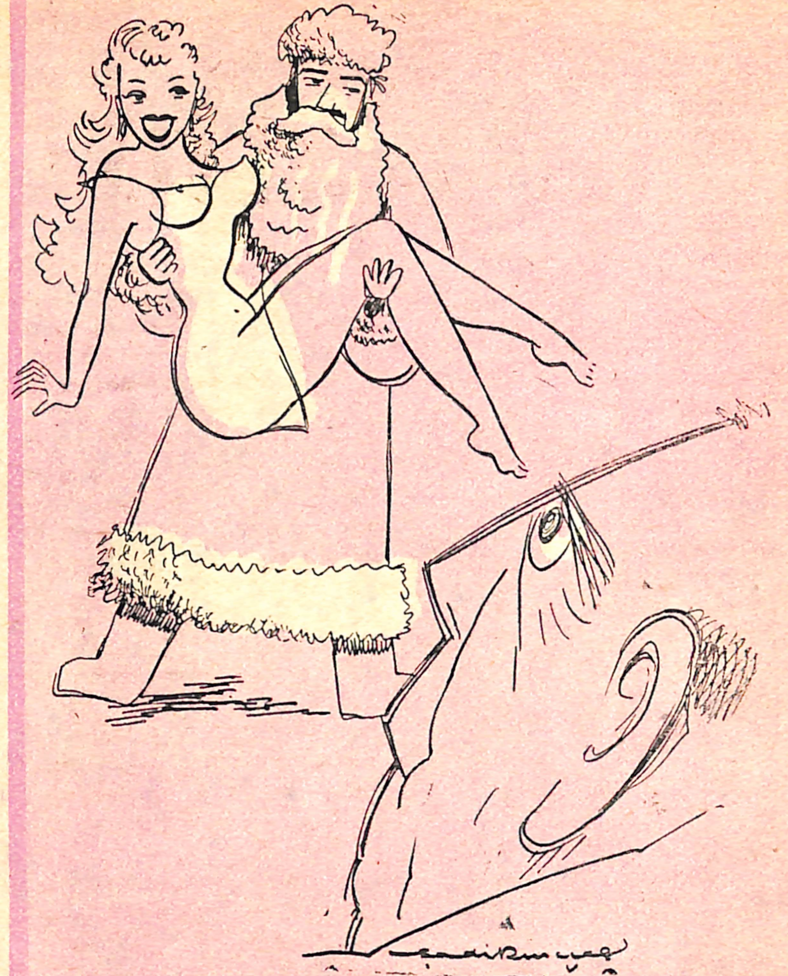
— Çift ise ne vereceksin?

— Bir ziyafet. Ya senden?

— Benden de...

Noel Baba:

— Buraya giremeyiz, dedi, ahlâk zabıtası bizden evvel davranmış. Randevu evini basacaklar. Aşağıda uygunsuz vaziyette çiftler var. Memurlar çift mi, tek mi diye müşterek bahis oynıyorlar.

— Şey... Kocacığım, Noel baba!..

(Şadi Dinççağ)

— Benden çift!

Diye bağırdım. Noel Baba elimden tutunca beni havalandırdı.

— Sus! dedi, başımı belâya mı sokacaksın.

Meğer geçen seneki yılbaşında, Noel Babayı da gizli bir evde uygunsuz vaziyette yakalamışlarmış.

Başka bir apartımanın çatısına konduk. Noel Baba:

— Hay aksi şeytan!.. diye söylendi.

— Ne var?

— Baksana... İkinci şube memurlarına. Bacadan girip içerdeki kumarbazları yakalıyacaklar.

Üçüncü apartımanın tam bacasından girerken, içeriden bir feryat yükseldi:

— Poliiis, poliiis!..

— Ne var? diye sordum.

Noel Baba:

— Bir adam karısı ile baldızını doğramış, şimdi de kaynanasını kesiyor, dedi.

Zor kaçtık. Hemen yanındaki apartımana geldik.

Noel Baba:

— Ne olmuş buraya? dedi. Böyle aksilik görmedim.

— Yine ne var?

— Kör müsün?.. Polislere baksana. İçerdeki eroin fabrikasını basacaklar.

Hediye çuvalları, Noel Babanın omuzunda bir türlü bir evin bacasından içeri giremiyorduk. Yeni konduğumuz evin bacasından yukarı bir adam çıkıyordu.

— Bu ne oluyor? diye sordum.

Noel Baba:

— Sus! dedi, galiba kadının kocası geldi. Zanpara bacadan çıkıyor.

Bu sefer ne olursa olsun bir evin bacasından girecektik. Noel Baba:

— Kısmet değil, dedi, buradan da hırsızlar bizden evvel giriyorlar. Görürlerse, elimizdekilerini de alırlar.

Noel Baba fena halde kızmıştı. Damların üstünden caddeye inmiştik. O hiddetle konuşuyordu:

— Bu ne rezalet, bu ne kepazelik!.. Evlerin bacaları, kapılarından çok işliyor. Güven yok mu? Demokrasi nerede? Haniya hürriyet?..

Noel Baba kızdıkça kızmış, gittikçe bağırıyordu:

— Anayasanın tadilini isteriz! Hâkim teminatı isteriz! Çift Meclis isteriz! Üniversite muhtariyeti isteriz! Nisbî seçim isteriz! Bol gıda isteriz! Temiz hava isteriz! Halis süt isteriz!.. Çocuk bahçesi isteriz!..

Noel Baba bağırdıkça etrafımız kalabalık almıştı.

— Yedek parça isteriz! Nal mıhı isteriz!

Bu sırada iki adam Noel Babanın koluna girdi. Bir tanesi sordu:

— On dokuzlardan mısın?

— Hayır!.

— Hangi partidensin?

— Hiç bir partiden değilim.

— Hımmm!.. Anlaşıldı. Biraz bizimle gelin bakalım...

Noel Baba yavaşça kulağıma eğildi, fısıldadı:

— Sen bu çuvalları al, dağıt!.. Benim ne zaman döneceğim pek belli olmaz!

Röportajcı

SEFİL MAHLÛK

Genç bir adam, nefes nefese Cibali karakoluna girdi:

— Siz misiniz komiser Hasan Sabbah? diye sordu. Aman beni tevkif edin. Ben alçağın biriyim.

— Neden, ne oldu?

— Kaynanamı zehirlemeğe teşebbüs ettim...

— Ne? Öldü mü kadın?

— Maalesef ölmedi. İşte bunun için ben alçağın biriyim diyorum ya... Tevkif edin beni de, kaynanamın elinden kurtarın...

mağa bilem vakit bulmadan kendimi yatağa atmisim... Derken efendim, gecenin bir vaktinde...

— Sabahın, herhalde...

— Sok doğru... Sabahleyin döndüğümüze göre... Bir vakit gesti anlasilan... Ma bilmeyorum ne ka dar... Yanimda bir erkek, nasin anlatayim, iste boyle, beni yuğuruyordu. Kollarina almis...

Oradakilerden biri boğuk bir heyecanla:

— Sonra? diye soludu.

Dul bayan Eleni Entipüfteniyadi o anları hazla yeniden yaşıyormuş casına, bir mart kedisi ifadesiyle kıvrana kıvrana sahneyi tasvir ettikten sonra:

— İste, muavin bey, dedi, basima bu da geldi...

— Muavin değil, başkomiser...

— Eeevet efendim, baskomiser pasafendi...

— Kimden şüpheleniyorsunuz?

— Uykulu uykulu bilmiyorum. Ma sok iriydi...

— Kim?

— İste o ki bana tecavuz etmis. O herif...

— Görseniz tanır mısınız?

— Bilmiyorum. Göreyim bir kere...

Başkomiser seslendi:

— Ali efendi... Madamaya bu sabah Taksim civarında yakalanan şüpheli şahısları gösterin... Yani getirin buraya...

Kapıdan içeri beş tane irili ufaklı şüpheli şahıs getirdiler. Herifler kadını görünce evvelâ bir yutkunuyor, ondan sonra boyunları öne doğru uzamış, karşısına geçip diziliyorlardı. Başkomiser sordu:

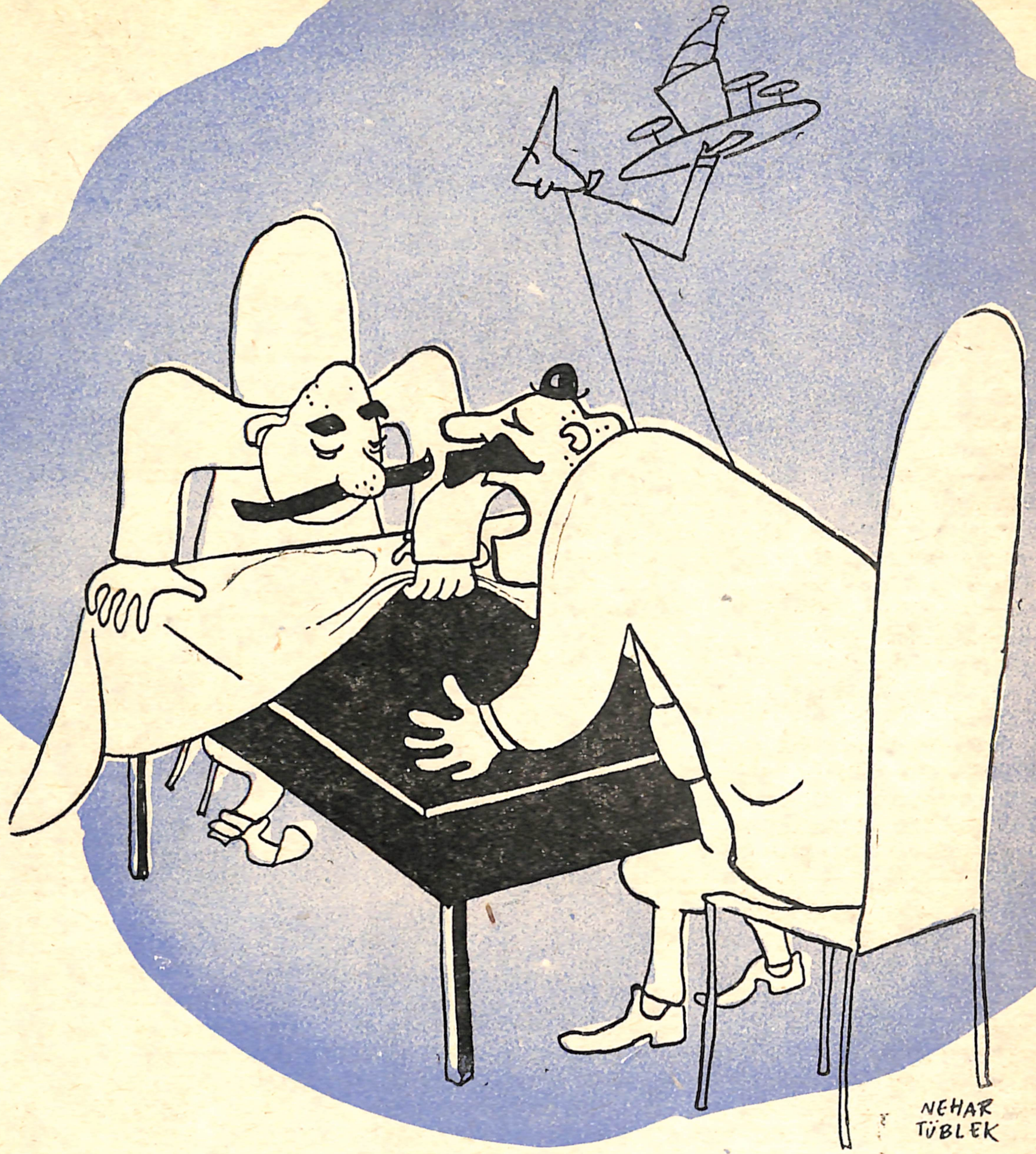
— Hangisi dersiniz?

Eleni hepsini yukarından aşağı bir süzdü. İçlerinde iri yarı, izban dut gibi bir delikanlıyı gözüne kestirdi. Sonra, baygın gözlerini başkomisere çevirerek, ağzı sulanmış gibi ezik kelimelerle rica etti:

— Belkim buydu. Ma kestiremiyorum. Riza ederim baskomiser beyefendi, müsaade edin de gelsin bize kadar. O haniya ne diyorsunuz, bir kesif yapalum. Ondan sonra bilezeyim bu mudur, değil midir, o ki var evime tezavuz eden herif......

— Hikâyeci —

HACIAĞALAR HİLTONDA...

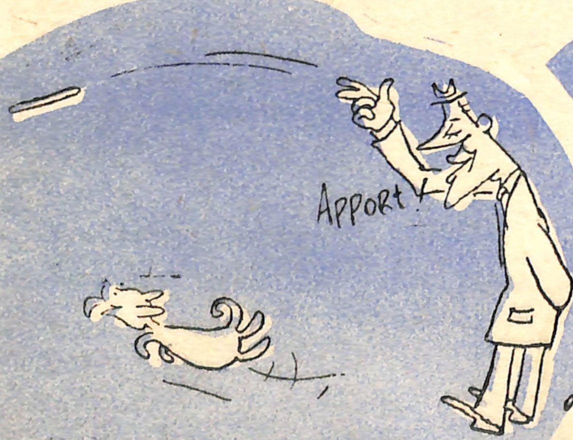
— Bizi yine kazıkladılar ülen... Bunun neresi 270 liralık masa?..

DAHA EVVELİ VAR!

— Kocacığım, dua ettim bu yılbaşı poker de bin lira kazanasın diye.

— Ondan daha evveli var: Yılbaşında poker oynamak için bir yerden yüz lira ödünç almaklığım için dua edecektin!

HAYVANLAR VE İNSANLAR!..

(Orhan Enez)

MESULİYET

Müdür, yılbaşı dolayısiyle altı saattenberi durmadan çalışan memura:

— Bugün şu hesapları çıkarmak için çok yorulduk değil mi?

Memur nihayet taşarak:

— Yoruldun deseniz daha muvafık olmaz mı efendimiz?

— Ne o... Ayni yükü ben de seninle beraber taşımıyor muydum?

Memur hayretle gözlerini açarak:

— Beraber mi taşıyoruz?

— Hem doğrusunu ararsanız benimki daha ağır bir yük...

— Affedin ama ben o yükü göremiyorum.

— Senin yaptığın işin mesuliyeti yük değil midir?

Geçen Yıl İçinde NELER OLDU?

★ Gazetelerimiz, dansöz Necla Ateş'in bütün dünyaya memleketimizin propagandasını yaptığını, Amerikada ve Avrupada Türklüğü tanıttığını yazmışlardır.

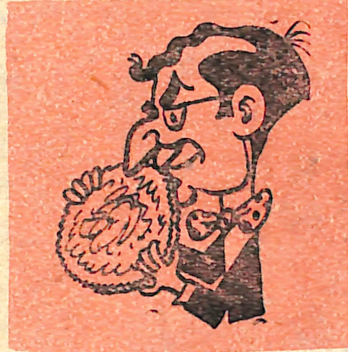
★ Yazar Burhan Felek, «Patlıcanın dalkavuğu değilim» fıkrasını geçen sene içinde ellinci defa tekrarlamıştır. Ayni fıkrayı ellinci kere kullanışının bu yıl jübilesi yapılması muhtemeldir.

★ Başyazar Ahmet Emin Yalman, geçen bir yıl içinde baş yazılarında «Şer kuvvetleri, ber rak akıncı kuvvetler» deyimlerini 210872 defa kullanmıştır.

★ Geçen sene şehrimizde iki mühim don hâdisesi olmuştur. Biri şiir kitabı: «Marikanın donu», biri de Hilton'a davet edilen Tery Moure'in donu!

★ Memlekette çekilen kâğıt sıkıntısını anlatmak için Kasım Gülek gazetecilere kâğıt helvası ziyafeti vermiştir.

★ Dünya tarihinde kabinesiz başbakan ilk defa memleketimizde görülmüş ve Adnan Menderes memleketi tek başına dokuz gün daha da iyi idare etmiştir.

★ Başka memleketlerde hayatın ucuzlamasına yardım eden Migros, bizim memlekete gelince, havasından mı, suyundan mı, fiyatların artmasına sebep olmuştur!

★ Sevgili Valimiz Fahrettin Kerim, yaz mevsiminde geriye almak üzere Elmalı bendinden denizlere borç su vermiştir.

★ Ankara radyosu Avaramu şarkısının çeşitli güftelerini yapmaya devam etmiştir.

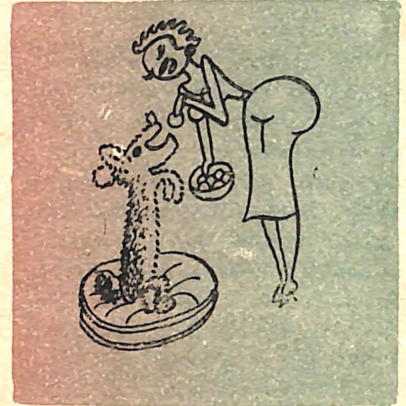
★ Gazetelerimiz, futbol maçlarına tahmin müsabakaları yapmak suretiyle at yarışları hastalarının sayısını azaltmıştır.

★ Striptiz denen bir dans çeşidi memleketimize de gelmiştir. Striptiz yapan dansöz raksederken soyunmakta, sonunda anadan doğma kalmaktadır. Colette adında bir Striptiz dansözü Ankarada siyasî iltifatlara nail omuştur.

★ Otobüsler, dolmuş yapan oto mobillerin fazla para kazanmak için icat ettikleri kısa mesafeli seferler yapmak usulünü tatbike devam etmiştir.

★ Memleketimizin «medarı iftihar» larından bir yüksek ses sanatkârı hanımımızın cici köpeğine, yedi düvelden mama getirilmiştir.

YENİ YIL ŞANSI

Bu zulmün ne ey şansım, sen bir canavar mısın?
Geleceksen gel artık, bukadar barbar mısın?
Naz edip usandırma, Nazlı Tılabar mısın?
Ocak başkanından mı getirmeli referans,
Yeni yıl şerefine dönsün diye kahpe şans!

★

Bu sefer ikramiye maaşında olsun gel!
Halide Pişkin gibi kırk yaşında olsun gel!
Ay başında gelmezsen, yılbaşında olsun gel!
Çürük lâstikler için verin bize de lisans,
Yeni yıl şerefine dönsün diye kahpe şans!

★

Gitsem bir gizli eve, kız bana mail gelir;
Arkamdan hemen basar polis İsmail gelir.
Ben Hızırı çağırsam, koşar Azrail gelir.
Kalp diye yakalarlar patron verse bir avans
Yeni yıl şerefine dönse bari kahpe şans!

★

Onlar gibi düşündüm ben bu akşam üzeri,
Çağırsak Muallâyı, yahut Şükran Özeri,
Gelsin Gönül Yazarcık, ya Perihan Sözeri...
Biz de gülüp eğlensek, bu gece ederek dans,
Yeni yıl şerefine döner belki kahpe şans!

★

Ben bu gam deryasına, söyle nasıl dalayım?
Cevap ver bana şansım, ben başına belâyım!
Bu yaşımdan sonra mı Zeki Müren olayım,
Sürerek her yanıma misk kokulu bir esans?
Yeni yıl şerefine döner misin kahpe şans?

Falan - Filân

☐

VESTİYER

Onlar da paraya kıymış, yılda bir olur diye, kalkıp Hilton'da eğlenmeğe karar vermişlerdi. Masa ayırttılar. Her ne kadar kazık üstünde oturur gibi bir huzursuzluk duydularsa da, yine eğlendiler sayılır. Sabaha karşı, fitil gibi, otelden ayrılacakları sırada Neriman Köksal, hani şu meşhur film yıldızımız, kürkünü omuzlarına alınca, Cahit Irgat'ın da, hani şu meşhur aktörümüz, aklı başına geldi. Vestiyere koştu:

— Benim kürklü ceketi ver.. dedi.

Vestiyerdeki adam, ona bir şey uzattı:

— Bu benimki değil!

O zaman memur:

— Olabilir efendim, ama, diye izah etti, akşam bıraktığınız budu!..

☐

☐

TAVSİYE

Adamcağızın hali berbattı. Günden güne tâkatten düşüyordu. Nihayet doktora başvurmak zorunda kaldı. Doktor onu inceden inceye sorguya çektikten sonra kulağına:

— Bir müddet karınızdan uzak durun, tafsiye ederim.. dedi.

Hasta telâşla sordu:

— Ya hizmetçiden?

☐

SEVGİ ALÂMETİ

— Beni seviyor musun sahiden? diye sordu cşık.

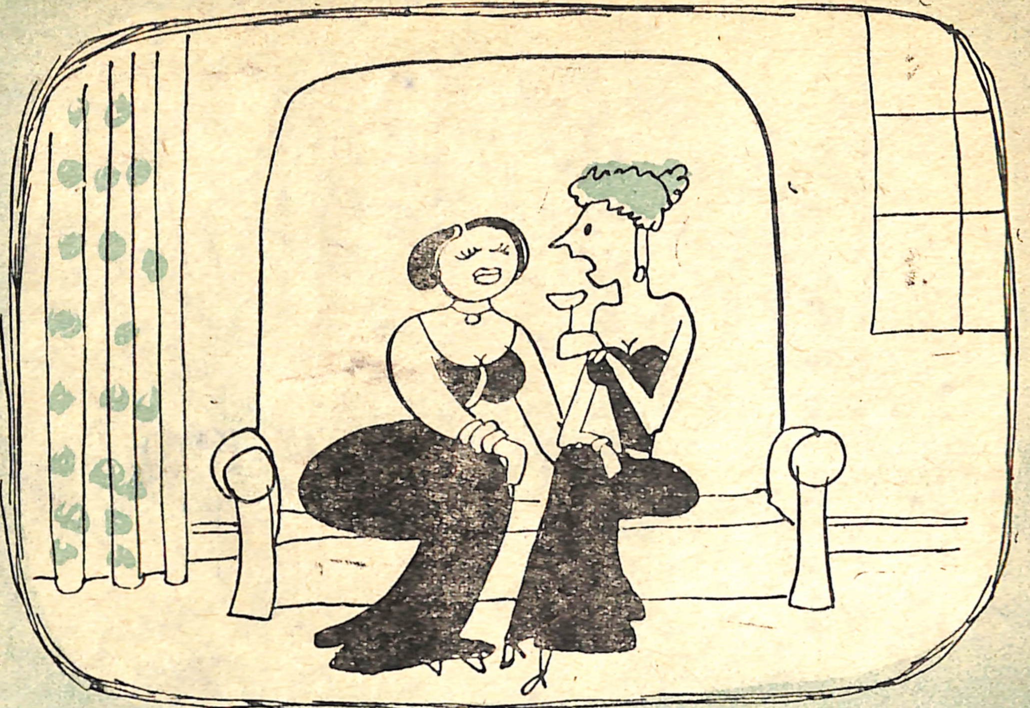
«Mâşûka» inledi:

— Tabii.... Sahiden seviyorum. Bunun için de evlenmek istiyorum seninle. Sonra imkânı yok boşanmak cesaretini gösteremem...

☐

Yeni Yılınız Kutlu Olsun

NEHAR TÜBLEK

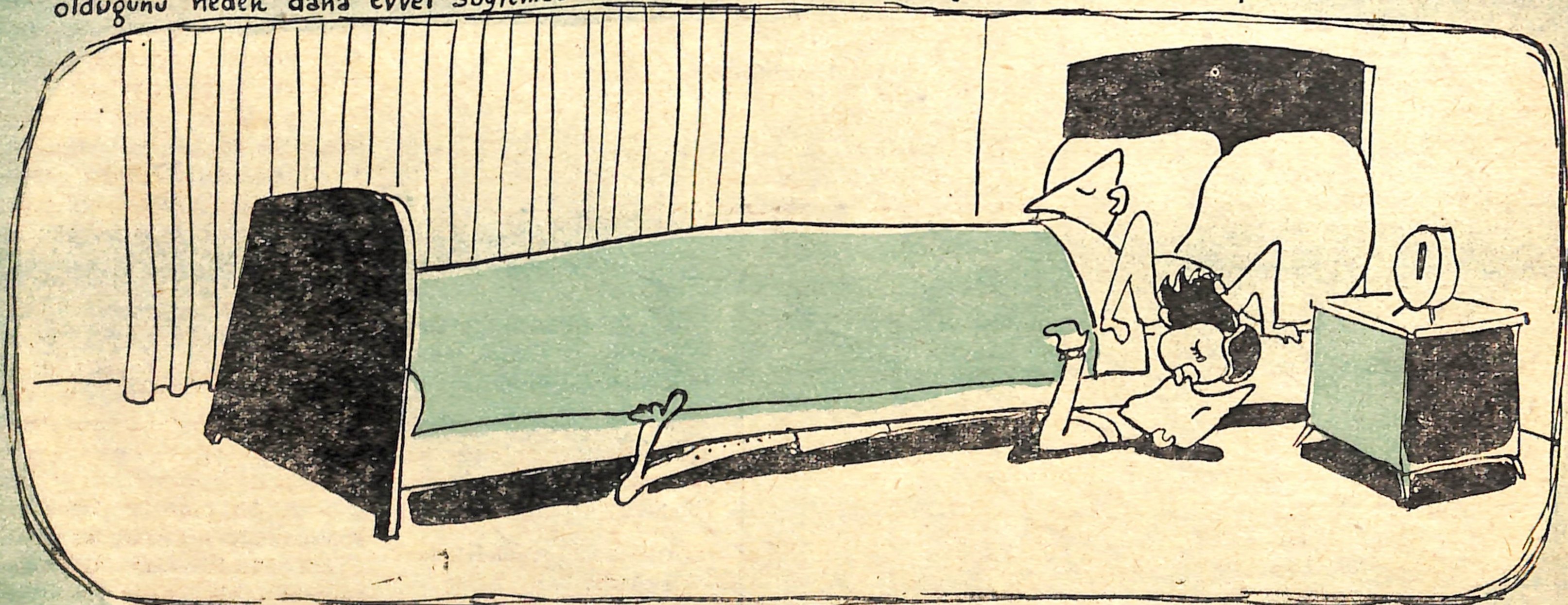
— Elli altıya bastık...
— Okadar oldun mu şeri !..

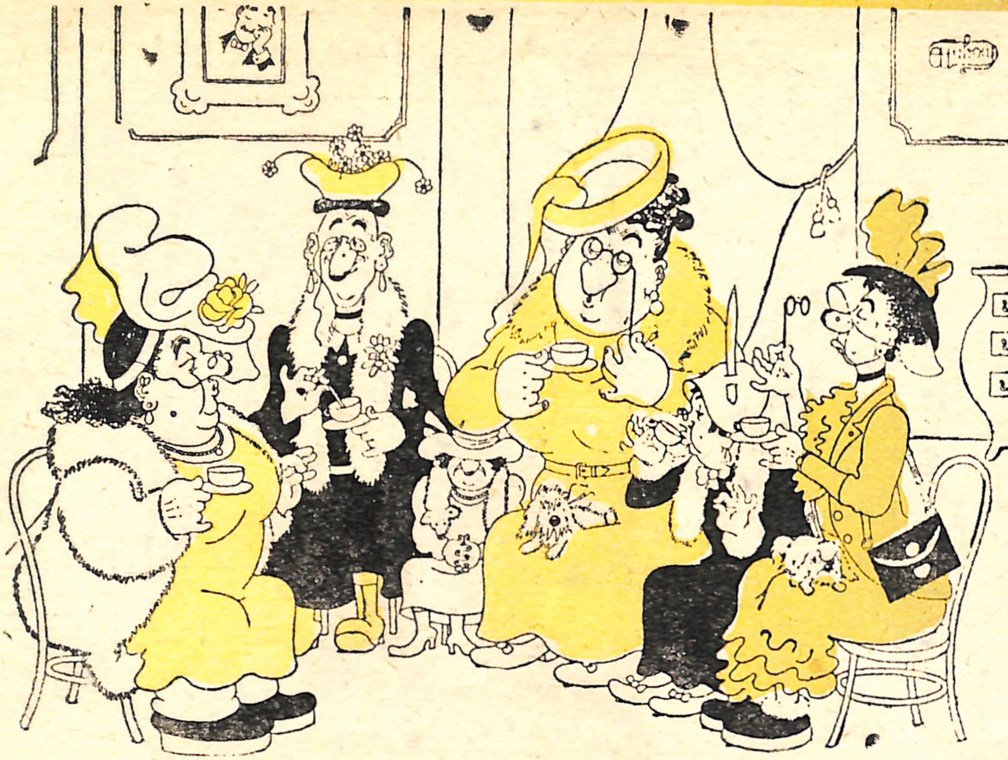
— Peki ama bu saatin bozuk olduğunu neden daha evvel söylemedin !..

— Hi... Hi. Bütün servetini çam ağacına verdi kardeşim !..

Yılbaşı tebriki !..

— Hıh... Towsend'miş!.. Ben de Margaret'in yerinde olsam, varmam!.. — Fransız —

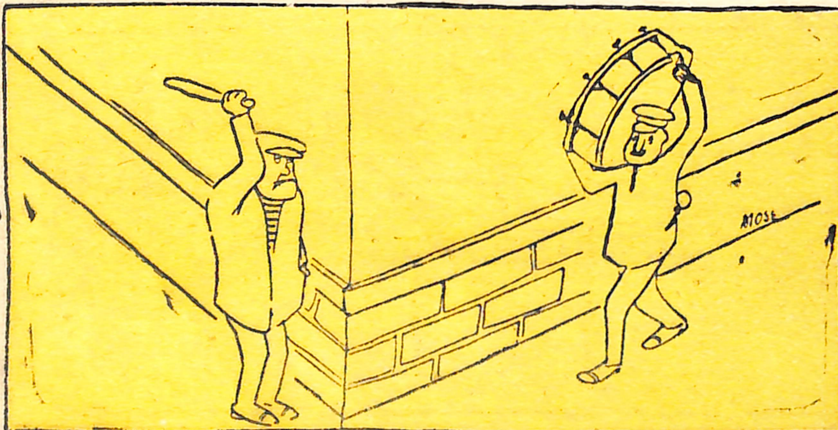
YAZISIZ!..

— İngiliz —

— Haydi bakalım, beğen beğendiğine as resmini!..

— Fransız —

YAZISIZ!...

— Fransız —

TASHİH

Geçen sayımızın 14 üncü sayfasındaki Fransız karikatürünün mevzuu:

«— Kocam çok naziktir. Ne zaman kavga etsek, barışmak için çiçek gönderir!»

Olacaktır. Üzülerek tashih ederiz.

FRANSIZ MİZAHINDAN:

Gerdek Gecesi

— Benden size tavsiye, diyordu delikanlı, evlenirken iki şeye dikkat edin: Yılbaşı gecesinde gerdeğe girmeyin, bu bir; sinema yıldıziyle evlenmeyin, **bu da iki...**

Bloody-Bar'daydım, Colisée sokağında. Buraya ekseriya sinema yıldızları gelirdi. Önüme bir bardak İngiliz birası, yanımda böyle söylenen delikanlıya baktım. Bu sırada, tapılacak kadar güzel bir sarışın kadın girdi bara. Vücudu ince ve kıvrak, gözleri mavi ve berrak, elbisesi endamını sarmış ve parlaktı. Görünüşüne bakılırsa hem masum, hem feşada davet ediciydi. Önümüzden geçti, bir kaç kişinin elini sıktı, bir kaç kişiyi ağzından, yanaklarından öptü, müşterilerin iştahlı ve ateşli bakışları altında gitti bir yere oturdu.

— Yahu, bu meşhur yıldız... Şu değil mi?

— Evet, o.

— Amma harikulâde şey ha. Bir gecemi onunla geçirmek için neler feda etmezdim.

— Ben bir gecemi onunla geçirdim.

— Atma.

— Atmıyorum. Kocasıydım.

— Ey?

— Anlatayım.

Ve delikanlı anlattı:

— Bundan tam bir yıl evveldi. Yeni seneye girmemiştik henüz. Onu böyle etiyle, kemiğiyle karşımda ilk gördüğüm zaman, bir balodaydık, neye uğradığımı şaşırmış, deliye dönmüştüm. Gençtim, zengindim, fabrikatördüm. Evlenme teklif ettim hemen. Hemen kabul etti o da: ne de olsa evlilik, aşk macerasından daha kısa sürelidir diyordu. Güldüm. Bir şart koşuyordu yalnız:

— Paris'ten uzak bir yerde, tenha bir köyde evlenmeliyiz, diyordu. Burada evlenirsek, gazeteciler, fotoğrafçılar rahat vermezler, düğün gecemiz berbat olur.

— Allah korusun, dedim.

— Biliyorsunuz, meşhur olmanın bazı dertleri var, dedi. Göğüslerim on milyona, bacaklarım on beş milyona, ikisi ortası, yani kalçalarım da yirmi milyona sigortalı. Bu da şöhretimin derecesini gösterir. Bana gayet tenha bir köy bulun ki, bizi orada hiç kimse bulamasın. Başbaşa, erkenden yemeğimizi yiyip dokuzda yatak odamıza çekilebilelim, nefis bir evlenme gecesi yaşıyalım... Sabahleyin de iş güç derdi olmadan, gayet

geç kalkalım, yeniden sevişmeye doyalım...

— Ağzımı sulandırıyorsun şekerim, dedim.

Dediği gibi de yaptım. Normandiya'da, Honfleur civarında küçük bir otel buldum. Oraya gittik. Önce kilisede, sonra belediyede evlendik. Sevgilim asıl adiyle evlendiği için onun meşhur sinema yıldızı olduğunu kimse farketmedi. Erkenden yemeklerimizi yedik. Otelcinin iri yarı kızı, yarı utanarak bize hizmet etti:

— Yatak odanız, yemek odasının hemen yanında, dedi. Yatak da gayet rahattır, hem kendi elim le hazırladım...

Yeni karım saadetten uçuyordu. Paris'ten, sinemadan uzakta, yılbaşı gecesini bir düğün gecesi olarak, sessiz sedasız kutluyorduk. Daha ne isterdi? Bıkmıştı bütün o gürültülerden. Nihayet sabırsızlıkla beklediğim an geldi. Yatak odamıza geçtik. Karım soyundu. O güzel göğsünü, nefis kollarını, ahenkli ve biçimli bacaklarını, ya ni karanlık sinema salonlarında herkesin hep birden seyrettiği için tadına varamadığı o güzellikleri ben şimdi tek başıma ve doya doya seyrediyordum. Siyah krepdöşinden geceliği içinde, karım fevkal âdeydi. Yatağa girdi. Işığı söndürdük. Onu... derken bir otomobil horultusu duyuldu. Karım hemen kulak kabarttı. Kapı vuruluyordu. Karım hemen kalktı, açtı. İriyarı bir herif içeri girdi. Dazlak kafalı, ağzında koskoca bir yaprak sigarası...

— Emile, sana kocamı tanıtayım.

— Memnun oldum bayım.

— Ben de memnun oldum, dedim ama, tabii böyle düşünmüyordum. Karım:

— Hangi rüzgâr attı seni buraya? dedi. Bay, hizim prodüktörümüzdür...

— Düğün geceni berbat ettim sanıyorsun ama, değil şekerim, diye bay prodüktör devam etti onun sözüne. Bu akşam yılbaşı gecesi. Tam geceyarısı «Şehvet Tanrıçesi» filmi için verilecek gala suaresinde hazır bulunman lâzım. Bütün basın davetli...

— Hani bir hafta sonra başlıyorduk filme?

— Vaziyet değişti, yarın başlamak lâzım. Yeni seneyle beraber... Çabuk giyin, arabada bekliyorum...

— Yahu, dedim, bu ne demek? Ben bu gece gerdek...

— Rica ederim bayım, size bir şey söyledim mi? Benim mukavelem yıldızımızla, sizinle değil...

Ve gittiler. Ben de karımı, evlendiğim gece kaybettim. Hemen boşanmağa karar vermiştim.

Delikanlı sustu. Sonra gülümsedi:

— Maamafih, otelcinin iriyarı kıziyle sigortalı sinema yıldızından o gece mükemmel bir intikam aldım, doğrusu...

— Georges Dettey —

□

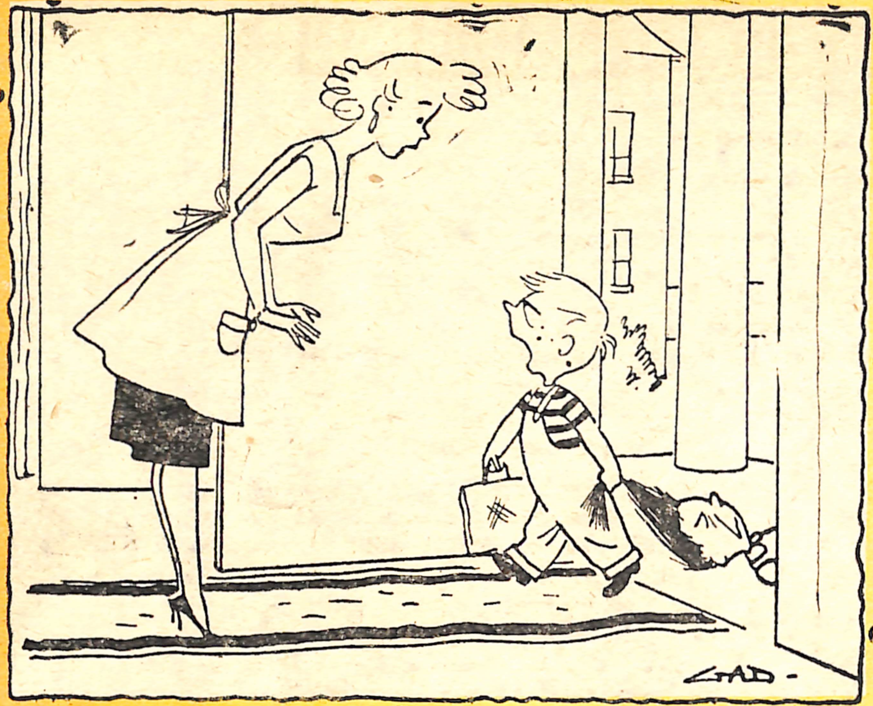
İMPARATOR VE OPERA ARTİSTİ!

Napolyonun emriyle operanın tanınmış aktristlerinden çok güzel bir kadını tevkif etmişlerdi. Kadın kendisini müdüre götüren polise:

— İmparator her şeyi yapabilir, dedi, yalnız namusuma dokunamaz.

Polis cevap verdi:

— Doğru söylüyorsunuz madam; herhalde şu atasözü hatırınızdadır: olmayan şeye imparator bile dokunamaz!

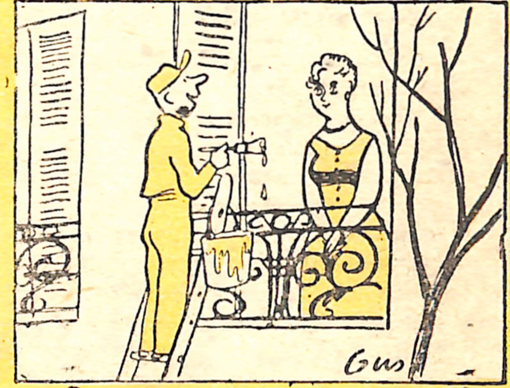

— Anne!.. Bugün mektepte taş devrini okuduk!.. — **Fransız —**

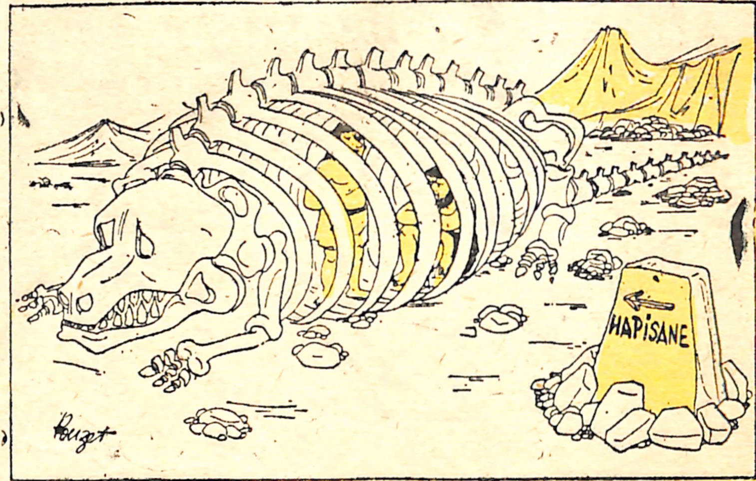
YAZISIZ!..

— Fransız —

— Romeo ile Juliet de böyleydiler!..

— Fransız —

Taş devrinde hapishane!.. — **Fransız —**

— Ne yaparsın, çok paraya ihtiyacım var!.. — **Fransız —**

ESKİ TÜRK MİZAHINDAN

YILBAŞINDA

Kadın, kocasının saçlarını okşıyarak mırıldandı:

— Muhakkak bu sene seni daha çok seveceğim...

— Nereden biliyorsun?

— Bu yılbaşı getireceğin hediyenin geçen senekinden daha iyi olacağını tahmin ediyorum da!..

NESİ VARMIŞ?

Yılbaşı gecesi beş kişi poker oynuyorlardı. Orta yerdeki para çok büyüktü. Kâğıtları aldıktan sonra biri şöyle dedi:

— Bende iki as var.

Öbürü mahvolmuştu. Eline iyi kâğıt gelmemişti. Fakat hiç istifini bozmadı:

— Bende de iki tabanca var.

Bu sefer öteki yelkenleri suya indirdi:

— O halde sen kazandın. Paraları alabilirsin!

YILBAŞINDA

— Yılbaşında ne yapacaksın?

— Sabahlıyacağım.

— Barda mı, kumarda mı?

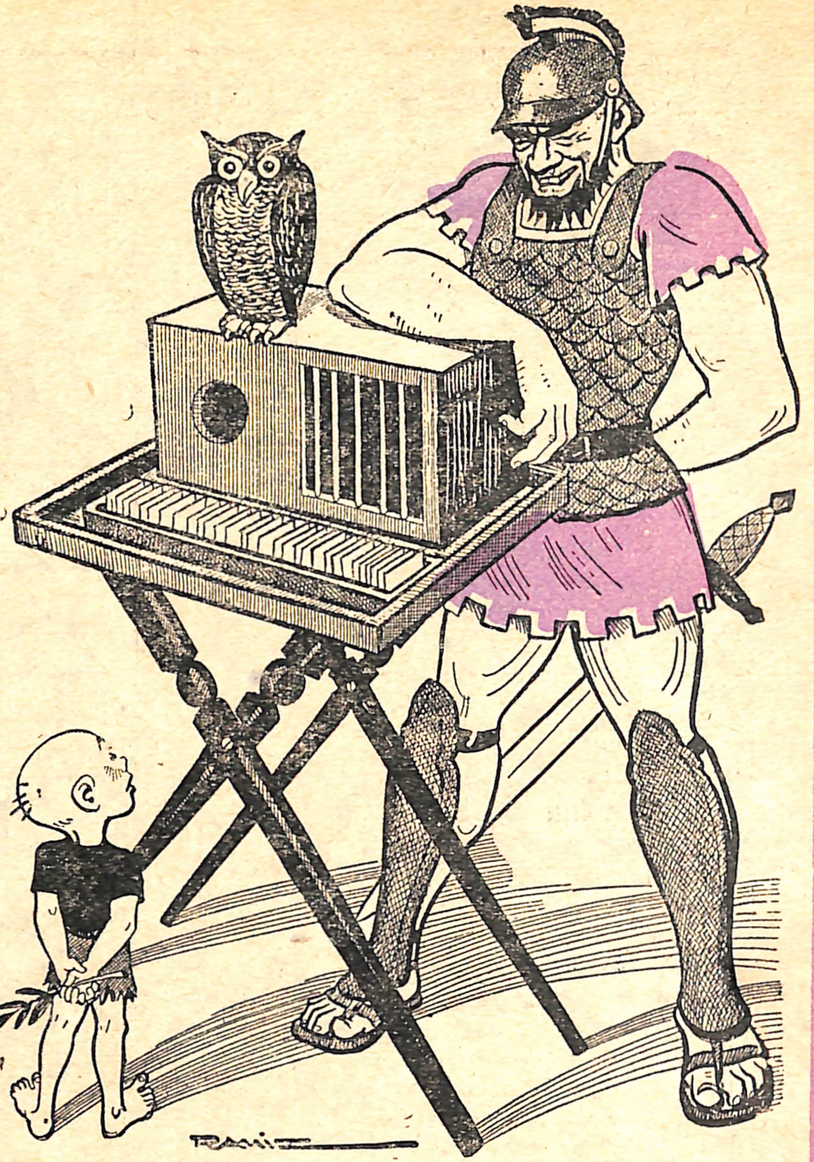
— Kendi evimde.

— Davetlilerin mi var?

— Hayır... Kendi başıma.

— İnsan kendi başına nasıl sabahlar?

— Nasıl mı sabahlar? Büyük ikramiyeyi bekliyerek... Çıkarsa sevincimden uykusuz, çıkmazsa üzüntümden!

Yeni yıl — Niyetçibaşı... Benim talihim ne olacak dersin?..
Niyetçi — Çekince görürsün yavrum!..

TOMBUL TEYZE YILBAŞI GECESİNDE KONGA OYNUYOR:

Tombul Teyze — Ne eğlendik, ne eğlendik...
Kocası — Sen onu bir de bizi seyredenlere sor!..

YILBAŞI NİYETLERİ

(Piyango ikramiyesinden yüzü gülmiyenlerin yüzünü gürdürmek için tertip edilmiştir. Son numara okunduktan sonra bu mânilerin bir torbaya konup çekilmesi tavsiye olunur.)

I

Doldu buğday silosu,
İki yüzden kilosu.
Denizyollarımızın
Yosun tutmuş filosu!

II

Vurguncunun ayağı
Hak ediyor dayağı,
Nasıl çıktı elliden
Üç yüze zeytinyağı?

III

Ne ceket var, ne yelek,
Çoğumuz olduk melek.
Gülecek takatım yok,
Uğraşma, Burhan Felek!

IV

Zahire yok kilerde,
Canan gezintilerde.
İstanbul parka döndü,
Şehre döner ilerde.

V

Çocuklar yalvarınca,
Etrafımı sarınca,
Gösterip tramvayı
Dedim: «Atsız karınca!»

VI

Sazcının kemanı var,
Yiğitin yamanı var,
Kılıç kınında dursun,
Çıkacak zamanı var.

VII

Sevdiğim nerde kaldı?
Dansta, konserde kaldı!
Beni dikti kapıya,
Kendi içerde kaldı!

VIII

Gözüm bir güzel gördü,
Başıma çorap ördü.
Böylece karşıladım
Bin dokuz yüz kırk dördü!

NİYETÇİ

DENİZ ASLANI

yazan: EMİRKULU

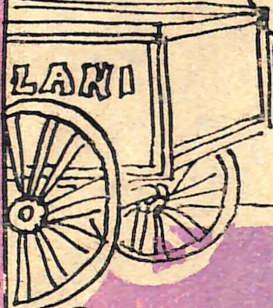
Çizen:

ŞİP-ŞAK
AYİLE PLÂJI

AY PATLIYA-CAGIM... ÇABUK GÖZÜMÜ AÇ... ARABAYI TAHAYYUL ETMEĞE BAŞLADIM!..

İŞTE YILDIZ HANIM ABLACIĞIM ARABAM: DENİZ ASLANI..

GÜBRE KOKUSU VAR.. YANLIŞLIKLA TARLAYA GELDİK GALİBA..

58

ARABAMI GÖRÜP TE BAYILANA İLK DEFA RASLIYORUM!..

ÖLÜYORUM... ÇABUK BENİ HASTANEYE GÖ.....

DENİZ ASLANI

BAYILDI!..

59

HAYDİ OĞLUM DEEEEEHH.. ÇEKELİM ARABAMIZI...

İNŞALLAH HASTANEDE AKLI BAŞINA GELİR DE BİR DAHA GÖRÜNÜŞE ALDANMAZ..

DENİZ ASLANI

60

SON

HAYVAN KARDEŞLERLE BAŞBAŞA

BİR YILBAŞI HİNDİSİYLE *Konuşma...*

SÜRÜNÜN içinde onu gözüme kestirdim. Yirmi kadar hindi arasında bir siyasî lider böbürlenişi ile en çok şişen, kabaran o idi. Yağlı olup olmadığını anlamak için gerisini şöyle bir yokladım.

— Yapma!. flu glu!. Yapma, gıdıklanırım!.. diye bağırdı.

— Demek insanca biliyorsun? diye sordum.

— Beni anladığına göre, sen de hindice biliyorsun, dedi.

Pek çabuk anlaştık. Birbirlerini kazıklamak istedikleri halde, samimî bir hava içinde konuştuklarını söyleyen iki ticaret heyeti gibi, biz de samimî bir hava içinde konuşmağa başladık.

— Hindi kardeş, nerden geliş, nereye gidiş?..

— Bilinmeyen bir yerden gelip, bilinen bir yere gidiyorum.

— Büyük bir düşünür gibi konuşuyorsun.

— Gibisi fazla... Memeli hayvanlar içinde eşek, kümes hayvanları içinde de biz hindiler düşünürüz.

— Peki, siz ne düşünürsünüz?

— Söyliyemem.

— Neden?

— Söyliyemem dedim ya... Glû glû... Söyliyemem. Siz insanlara güven olmaz. Gidip ihbar edersin, başımı belâya sokarsın.

— Bizim kanunlarımızda hindilere ceza yoktur.

— Ohooo... Sen tilki kardeşin başına gelenleri bilmez misin? Ben tilkiliğimi anlatana kadar, post elden gider, demiş. Ben de hindiliğimi anlatana kadar, ya dolma olurum, ya kızartma...

— İnsanları sevmiyorsun galiba!..

— Sevilecek nereniz var ki... Eğer iyi bir mal olsaydınız, siz önce birbirinizi severdiniz.

— Biz insanlar birbirimizi severiz.

— Belli... Onun için mi birbirinizi öldürürsünüz? Dünya yüzünde sizden başka kendi cinsini öldüren, birbirine kötülük eden hayvan var mı?

O sırada yoldan geçen bir çocuk:

— Kabaramazsın kel Fatma, annen güzel sen çirkin!..

Diye bağırıyordu. Hindi kardeş:

— Bak, dedi, bak şu piç kurusuna!.. Ah siz insanlar ah... glû, glû...

— Halbuki biz hindileri sersem bir yaratık bilirdik. Sen hiç de sersem değilsin.

— Bizi serseme çeviren sizsiniz. Çünkü hep işiniz, gücünüz hiyle hud'a... Birbirinize attığınız kazık yetmezmiş gibi, hindilere bile kazık atarsınız.

— Hiç bir zaman.. Biz size ne zaman kazık attık?

— Siz erkek hindileri bile kuluçkaya yatırırsınız. Ayaklarımızdan tutar, baş aşağı çevirir, fır fır döndürür, rakı ile sarhoş eder, altımıza kaz yumurtası, tavuk yumurtası koyarsınız. Biz, üstüne yattığımız bu yumurtalardan başka cins hayvanlar çıktığını görünce şaşırırız. Siz de bize sersem dersiniz. Halbuki...

— Halbuki, ne olmuş?

— Söyletme kötü kötü... Bazı kadınlar, komşu delikanlıya benzeyen çocuk doğurunca kocaları hiç şaşırmaz!

— Fazla ileri gidiyorsun...

— Glû glû glû!..

— Hindilerin sersem olmadığını bana anlattın. Memleketin iktisadî durumu hakkında da beni biraz aydınlatır mısın?

— İktisadî durum mu? glû glû glû... Bak sana bir şey anlatayım. Hani sizin yaratmıyacağınızı söylediğiniz bir devr-i sabık var ya...

— Var. Ne olmuş, devr-i sabıkta?

— İşte o eski idare zamanında, bir yıl başında Amerikalılar İsmet İnönü'ne bir hindi yollamışlardı. Hatırlıyor musun?..

— Evet... Bir baba hindi göndermişlerdi de, biz de Hayvanat bahçesine göndermiştik.

— Sonra ne oldu o zavallı baba hindiye?..

— Bilmem..

— Bilmezsin tabii. Zavallı baba hindi, demokrasi havasında yaşayamadı, öldü!

— O eski idare zamanında idi. Sen şimdiye bak.

— Haaaa... Şimdi mi? O zaman Amerikalılar size hiç olmazsa baba hindi yolluyorlardı. Şimdi ne yolluyorlar?

Yooo... Bu kadarı da fazla. Hemen sürünün sahibine döndüm:

— Arkadaş, kaça bu hindi?

— Yirmi beş lira.

Pazarlık etmeden parayı saydım, eve götürdüm.

— Ben seni kesip bir yılbaşı ziyafeti yapayım da gör! dedim.

— Glû glû diye cevap verdi. Bu onun son sözleri oldu.

İspenç

YILLIK!..

(Nehar Tülbek)

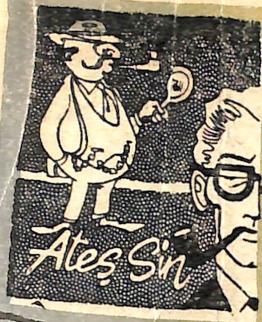
PEK YAKINDA
AKBABA'DA

BİLMEM NE ADASI!

Yazan : Kaptan-ı derya ALİ KÂHYA

Çizen : Karikatürist NEHAR TÜBLEK

POSTA KUTUSU 69

Dünyayı kafese koymuş beş Polis Hafiyesi Şarlok Holmes, Nik Karter, Mayk Hammer, Nant Pinkerton ,Dedektif Nik, İstanbulda

AKBABANIN MİZAHİ TEFRİKA No. 24

— Evet. Ne yapacaksın?

Genç çocuk hemen cadde ortasında Mehlika'ya sarıldı. Dudaklarından kana kana öptü. Sonra da:

— Oh, dünya varmış. Bıktım şu Napoli'nin kir kokulu karılarından...

Kadınların kendisine şaşkın şaşkın baktıklarını görünce de izahat vermek lüzumunu duydu:

— Anlatayım da şaşmayın öyle, tanzim satışında kazıklanmış gibi... Günün birinde İngiltere'den bir mektup aldım. Efendime söyliyeyim, benim adım Mehmet. Mehmet Karakolluk... Yok, yaniya mahkûm olduğumdan değil. Söz temsili, soyadımız öyle... Ha, ne diyordum? Ben de basın toplantısı yapar gibi sözü uzattım ya, kusura bakmayın. Bilmem hangi akrabamız ölmüş. Veraset dalgaları için çağırıyorlar. Hükûmatın da kıyak bir tarafına rastladı galiba, bize üç beş kuruş döviz verdiler. Efendime söyliyeyim, ben bu lâfı etmezdim pek, bu efendime söyliyeyim lâfını ya, işte Bedii Faik'in kitabını okudum okuyalı dilime takıldı. Ha, ne diyordum? Sat- dık, İngiltere'nin yolunu tuttuk. Ulan, İstanbul bele- isin be mubarek? Çayı görmeden paçaları sıvıyacak ' Meğer bizim herifçioğlu hokkabaz mıymış ne? Kala

— 1 —

a içi geçme bir silindir şapkayla iki güvercin, bir de tav- miras bırakmış... Tâ İngiltere'lere bunun için geldiğimi, lerce lira masraf ettiğimi düşününce çileden çıktım. Şu gilizler çok matrak herifler. Her şeyi öyle ciddiye alıyor- r ki, sormayın. İlle de bu güvercinlerle şapkayı alacaksın diye tutturdular. Amanı zamanı yok. İki buçuk eşya için kıyamet kadar veraset vergisi de istediler. Bizde para nanay. Bunun üzerine çalış, öde diye iş gösterdiler. İşin yoksa çalış. Ulan ben memlekette bile doğru dürüst çalışmamışım. Salla başını, al maaşını kabilinden geçinip gitmeğe alışmışız. Bana bir zor gelsin çalışmak? Çare yok. İleride siyaset hayatına atılırız diye, hokkabazlık âlet ve edevatını yüklendik. Bir gemiye tayfa yazılıp Napoli'ye kadar geldik. Şimdi gemi limanda... Daha bir hafta da kalacak. Bir haftadır, burada canım çıkıyor...

Mehlika ile Muallâ baktılar ki, delikanlı fena halde dertli, saade isteyip yürüdüler.

— Vallahi, İstanbuldaki sinemacı aslanlardan güzel öpüyordu çocuk... diye içini çekti.

— Gördüm. Hiç değilse bir kadın öptüğünü biliyordu. Belliydi zaten...

Kocalarının müşterek şirketlerinin Napoli acentasına girdiler. Muallâ bir kaç kelime ile vaziyeti anlattı. Mümessil, İstanbullu bir İtalyan olduğu için, mükemmel Türkçe biliyordu. Eh, okuyup yazması da, herhangi bir lise mezunundan daha iyiydi ne de olsa. Kadınlar, yetecek kadar para alarak oradan çıktılar. Büyük Galleria'da biraz oturdular. Camlı kubbeden hoş bir aydınlık dağılıyordu. Etraf yabancı turistlerle do- lu. Lâkin hiç birisi alışveriş etmiyordu. Düz lâcivert fani- lı bir adam, masalarına yaklaştı:

— Stylo Parke, flanello puro lane... diye öteberi kazıklamağa kalktı. Mehlika:

(Devam edecek)

— 2 —

Zengin İkramiyeli Bektaşi Fıkraları Müsabakası

Bektaşi fıkraları, Türk mizahının yüzünü güldüren en zarif, en mânalı fıkralardır.

Bu ince ve nükteli hikâyeciklerin unutulup kaybolmaması için Akbaba bir (Bektaşi Fıkraları Müsabakası) açıyor.

Şartlarımızı yazıyoruz:

1 — Bildiğiniz Bektaşi fıkralarından en beğendiğiniz bir yahut bir kaç fıkrayı yazıp Akbaba'ya gönderiniz.

2 — Fıkralar, kâğıdın bir yüzüne ve okunaklı olarak yazılmalıdır.

3 — Fıkralar, bir heyet tarafından okunup seçilecek ve geliş sırasına göre gazetemizde neşredilecektir.

HEDİYELERİMİZ :

Bu fıkralar için iki türlü hediye takdim edeceğiz:

1 — Her neşredilen fıkra için evvelâ (Akbaba - Aydabir Yayınları) ndan beş liralık kitap hediye edilecek ve yazarların adreslerine taahhütlü olarak gönderilecektir.

2 — Fıkraların neşri bittikten sonra, tanınmış mizah üstatlarından bir heyetin seçeceği on fıkradan birinciye 50 lira, ikinciye 30 lira üçüncüye 20 lira,, dördüncüye 15 lira, beşinciye 10 lira ve altıncıdan onuncuya kadar da beşer lira takdim edilecektir.

Tasarruf mevzuunda yenilik!

AYDA 50 LİRA YATIRAN
HER 250 KİŞİDEN 1 KİŞİYE
HAYATININ SONUNA KADAR
AYDA 300 LİRA İRAT
VEYA PEŞİN OLARAK
30.000 LİRA

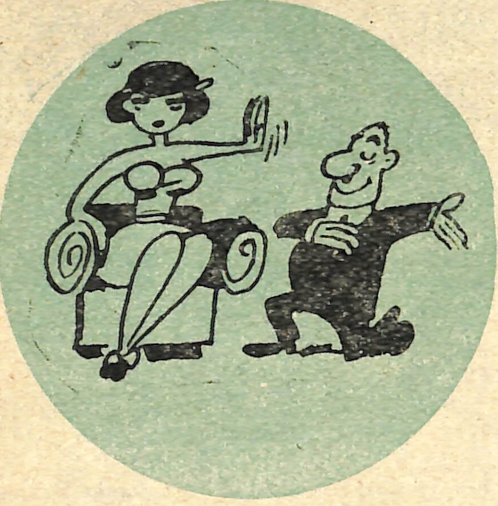

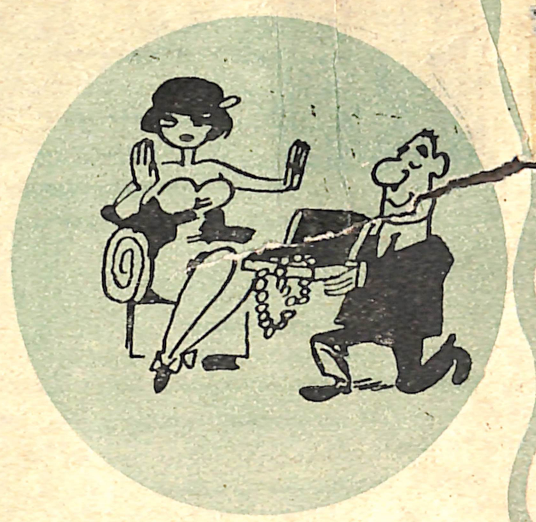
Not: İratlı Küçük Cari Hesaplar hakkında mufassal izahatı havi broşürlerimiz,bütün Şube. ve Ajanslarımızda emirlerinize âmadedir

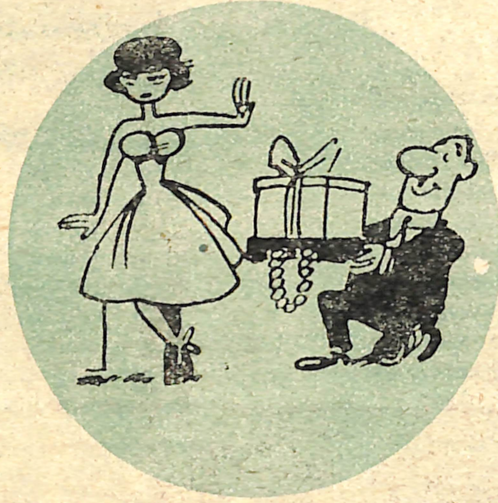
TÜRKİYE İŞ BANKASI

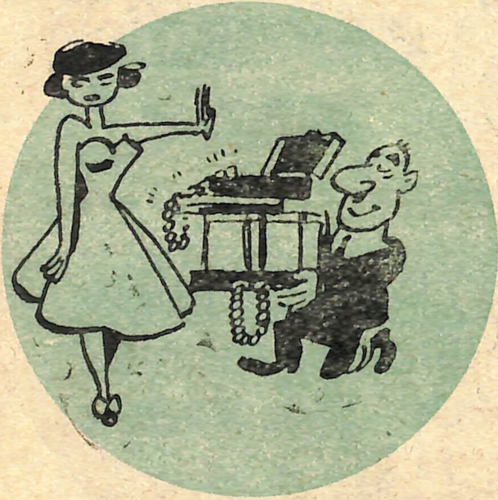
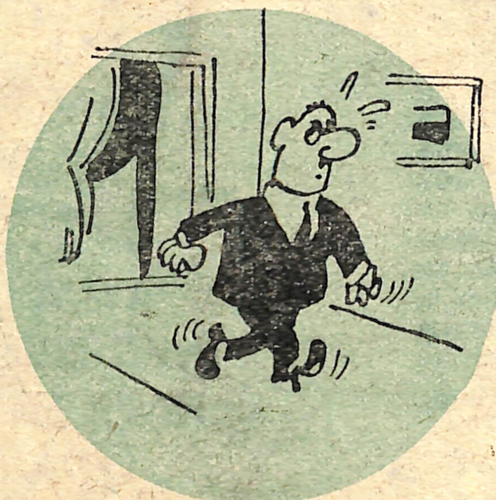
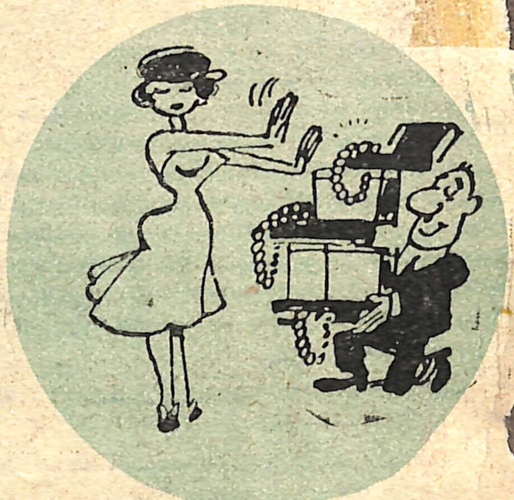
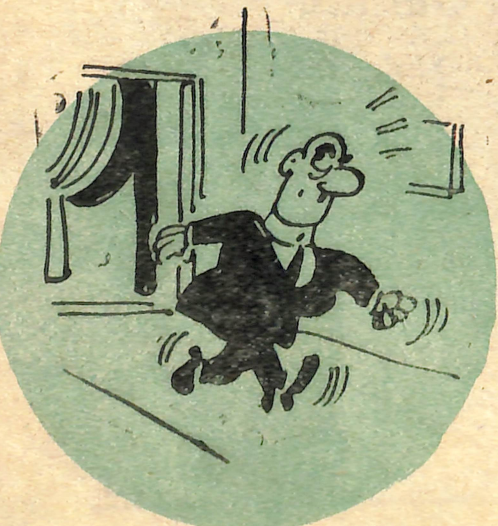
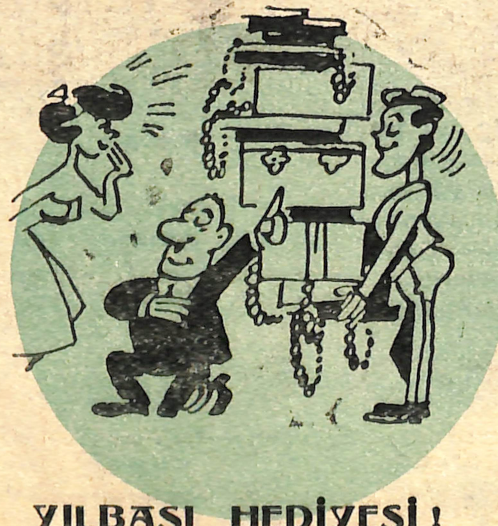
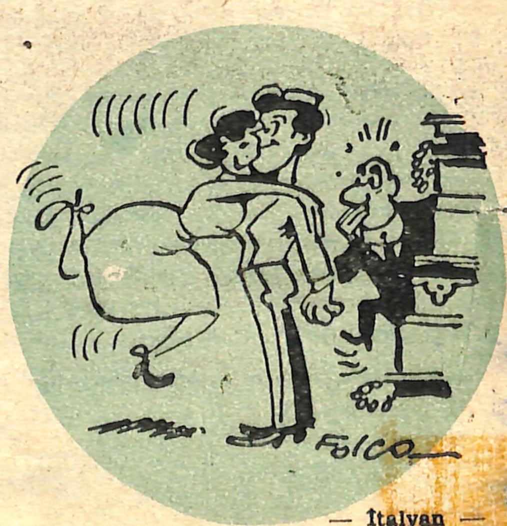
paranızın... istikbalinizin emniyeti

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

YILBAŞI HEDİYESİ !

— İtalyan —

Leziz, nefis ve hazırlanması o kadar kolay!

Evet, bugün, çay vaktinde ikram edeceğiniz bu iki renkli bisküvi tarifini deneyiniz. Nefaseti ve hafifliği hakkında tebrikler alacaksınız

SANA ile hazırlanan bisküvi ve pastalarınız fevkalâde lezzetli olmakla beraber besleyicidir

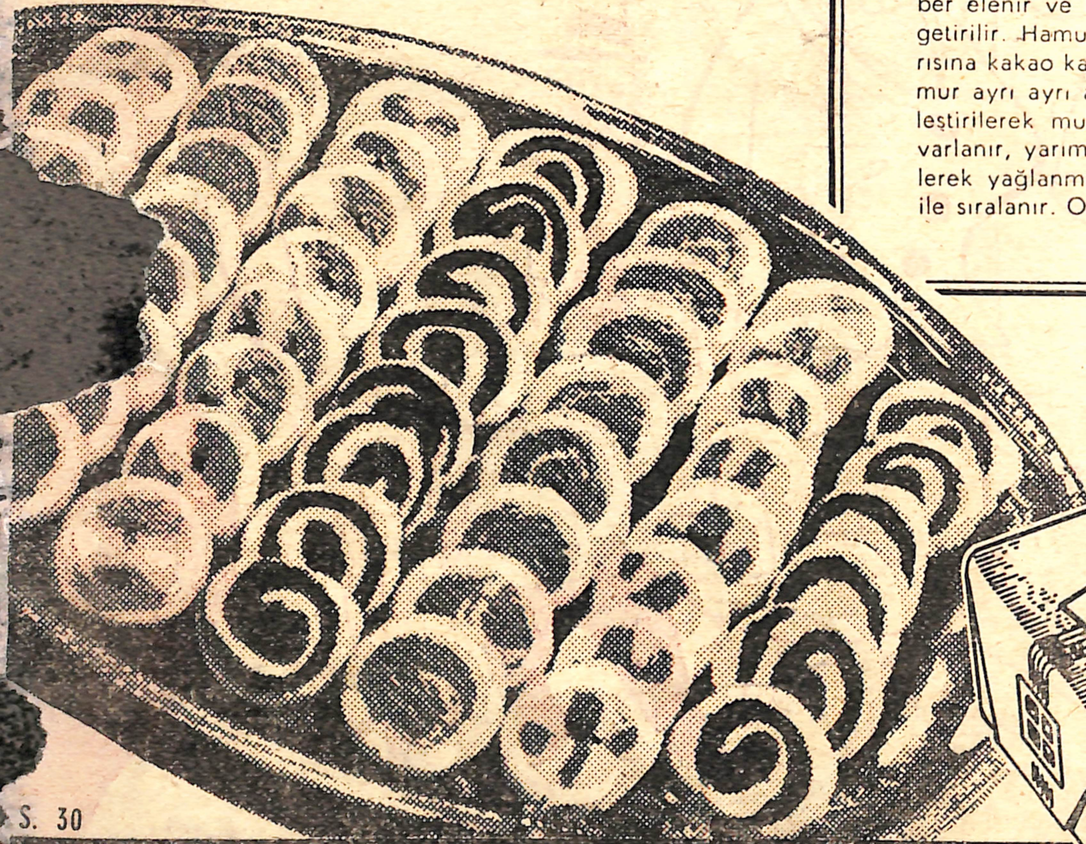
Ve, çocuklarınıza SANA sürülmüş ekmek dilimleri vermeği unutmayınız. Büyümeleri için elzem olan bir gıdadır çünkü kalorisi ve A,D vitamini boldur.

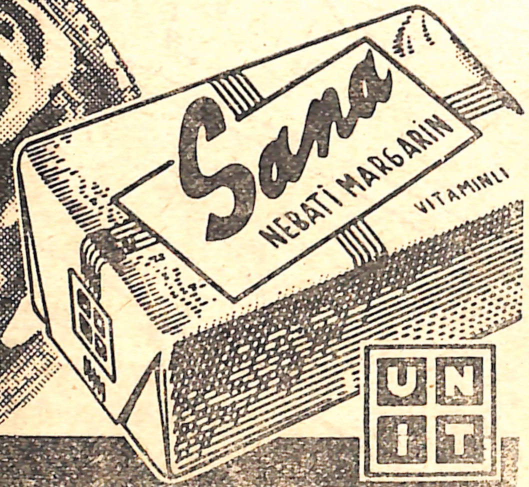
İKİ RENKLİ BİSKÜVİ

KULLANILACAK MALZEME :
250 gr. pudra şekeri, 250 gr. SANA, 500 gr. un, 2 yumurta, 1 çay kaşığı beking povder, 1 tutam tuz, 1 çorba kaşığı kakao, 1 paket şekerli vanilya.

●

YAPILMASI : SANA ile pudra şekeri ezilir, yumurta, vanilya, tuz konularak iyice karıştırılır Un, beking povderle beraber elenir ve karıştırılarak hamur haline getirilir. Hamur iki kısma bölünerek yarısına kakao karıştırılıp yuğurulur. İki hamur ayrı ayrı açılır sonra birbirlerile birleştirilerek muhtelif şekiller verilir, yuvarlanır, yarım santim kalınlığında kesilerek yağlanmış tepsiye birer santim ara ile sıralanır. Orta hararette pişirilir.

S. 30

UNİLEVER-İŞ TÜRK LİMİTED ŞTİ BAKIRKÖY — İSTANBUL

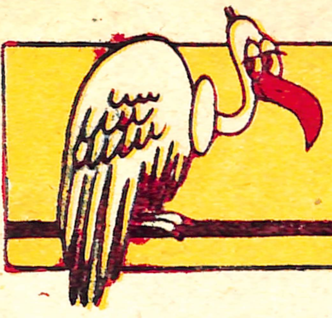
Anadolu Sigortası

Hayat ★ Kaza ★ Yangın

Anadolu Türk Anonim Sigorta Şirketi en müsait şartlarla emrinizdedir.

Telgraf: İmtiyaz, İstanbul — P. K.: 845 . Galata

Yazı İşlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER
Teknik Sekreter :
Selâmi M. YURDATAP
Abone: Seneliği 25, 6 aylığı 12,5 lira.
Adres: Klodfarer Cad. No. 8-10. Daire 3.
Telefon: 21811
Basıldığı yer :
ERCAN MATBAASI
Fiatı: 50 Kuruş.

Akbaba

siyasi mizah gazetesi

— Karıcığım, bak, ne güzel kürk... Sana yılbaşı hediyesi alayım mı?...